

SUKCESY I PORAŹKI
W PROCESIE KONWERCENCJI

Warszawa, 23-24 października 2003 r.

SUCCESSES AND FAILURES
IN REAL CONVERGENCE

Warsaw, October 23-24, 2003

Warsaw, October 23-24, 2003

Ladies and Gentlemen,

I would like to thank you for accepting my invitation to the conference "Successes and failures in real convergence". It is a great pleasure to have you in our company at this event.

Poland has come a long way from the onset of the process of economic transition in 1989: reducing inflation from three digits to single figures and increasing GDP by 30 percent in comparison with 1989. These results put Poland in the best position among all the states in the region.

On the other hand, a number of weaknesses must be eliminated and a number of reforms carried out if the long-term development of the Polish economy is to be boosted. We would like to draw on international experience in order to profit effectively from the opportunity arising from transition.

The aim of our conference is to enable participants to exchange views and opinions concerning the factors which determine success in the process of catching up in terms of economic development. At the same time, the conference is a platform at which to discuss the possibilities for good use to be made of the process of European integration in accelerating economic growth.

I invite you to exchange views and am looking forward to interesting discussions,

Leszek Balcerowicz

President of the National Bank of Poland

Warszawa, dnia 23-24 października 2003 r.

Szanowni Państwo

Dziękuję za przyjęcie mojego zaproszenia i zaszczylenie nas swoją obecnością na konferencji Sukcesy i porażki w procesie konwergencji.

Od momentu rozpoczęcia reform gospodarczych w 1989 roku Polska przeszła długą drogę: inflacja z kilkusetprocentowej została obniżona do jednoprocentowej, a produkt krajowy brutto wzrósł o 30 procent w stosunku do stanu z roku 1989, co jest najlepszym wynikiem wśród państw naszego regionu. Pozostało jednak jeszcze wiele słabości, dużo reform do przeprowadzenia, aby wzmocnić długofalowy rozwój polskiej gospodarki. Chcemy czerpać z doświadczeń międzynarodowych, by jak najmądrzej wykorzystać szansę uzyskaną w wyniku przemian.

Celem naszej konferencji jest wymiana poglądów na temat czynników, od których zależy sukces w procesie nadrabiania dystansu gospodarczego. Jednocześnie jest ona okazją do dyskusji o tym, jak efektywnie wykorzystać proces integracji z Unią Europejską, aby zwiększyć tempo rozwoju gospodarczego.

Serdecznie zapraszam do wymiany poglądów,

Leszek Balcerowicz

Prezes Narodowego Banku Polskiego

CONFERENCE PROGRAM

Day one – 23 October 2003

Theme of the day:
SUCCESES AND FAILURES IN CATCHING UP
WITH THE RICHEST COUNTRIES

- 9.00 – 9.15 *Opening of the conference*
Leszek Balcerowicz – President of the National Bank of Poland
- 9.15 – 10.00 *Do poor countries have a chance to develop more quickly than the richest ones?
The convergence problem*
Edward C. Prescott – Federal Reserve Bank of Minneapolis,
Arizona State University

SOURCES OF SUCCESSES – CASE STUDIES

- 10.00 – 10.30 *Scandinavian countries in the 19th and the 20th centuries*
Olle Krantz – University of Umeå
- 10.30 – 11.00 *Japan and other emerging Asian economies in the second half
of the 20th century*
Charles Wolf, Jr. – Hoover Institution, RAND
- 11.00 – 11.30 **Coffee break**
- 11.30 – 12.00 *China since the late 1970s*
Jeffrey D. Sachs – Columbia University
Wing Thyee Woo – University of California at Davis

- 12.00 – 12.30 *Chile since the 1980s*
Vittorio Corbo – Governor of the Central Bank of Chile
- 12.30 – 13.00 *Reasons for failures in the process of convergence with the richest countries*
Philip Keefer – Lead Economist, The World Bank
Jan Winiecki – European University Viadrina in Frankfurt (Oder)

13.00 – 15.00 **Lunch**

REASONS FOR FAILURES – CASE STUDIES

- 15.00 – 15.30 *The case of Argentina*
Mario I. Blejer – Bank of England
- 15.30 – 16.00 *Successes and failures during transition*
Marek Dąbrowski – Centre for Social and Economic Analyses
- 16.00 – 16.30 **Coffee break**

PROGRAM KONFERENCJI

Dzień pierwszy – 23 października 2003 r.

Temat dnia:

SUKCESY I PORAŻKI W DOGANIANIU KRAJÓW NAJBOGATSZYCH

- 9.00 – 9.15 *Otwarcie konferencji*
Leszek Balcerowicz – Prezes Narodowego Banku Polskiego
- 9.15 – 10.00 *Czy kraje biedne mają szansę rozwijać się szybciej niż kraje najbogatsze?*
Problem zbieżności
Edward C. Prescott – Federal Reserve Bank of Minneapolis,
Arizona State University
- ŹRÓDŁA SUKCESÓW – ANALIZA PRZYPADKÓW**
- 10.00 – 10.30 *Skandynawia w XIX i XX wieku*
Olle Krantz – University of Umeå
- 10.30 – 11.00 *Japonia i inne tygrysy azjatyckie w drugiej połowie XX wieku*
Charles Wolf, Jr. – Hoover Institution, RAND
- 11.00 – 11.30 **Przerwa**
- 11.30 – 12.00 *Chiny od późnych lat siedemdziesiątych XX wieku*
Jeffrey D. Sachs – Columbia University
Wing Thye Woo – University of California at Davis
- 12.00 – 12.30 *Chile od lat osiemdziesiątych XX wieku*
Vittorio Corbo – Prezes Centralnego Banku Chile
- 12.30 – 13.00 *Wprowadzenie do problematyki źródeł porażek w procesie konwergencji z krajami najbogatszymi*
Philip Keefer – Główny ekonomista w Banku Światowym
Jan Winiecki – Uniwersytet Europejski Viadrina we Frankfurcie nad Odrą
- 13.00 – 15.00 **Obiad**
- PRZYCZYNY PORAŻEK – ANALIZA PRZYPADKÓW**
- 15.00 – 15.30 *Argentyna*
Mario I. Blejer – Bank Anglii
- 15.30 – 16.00 *Sukcesy i porażki w procesie transformacji*
Marek Dąbrowski – Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych
- 16.00 – 16.30 **Przerwa**

CONFERENCE PROGRAM

16.30 – 17.00 *Some post-socialist countries*
Anders Åslund – Carnegie Endowment for International Peace
Willem Buiter – Chief Economist, European Bank for Reconstruction and Development

SUMMARY OF DAY ONE

17.00 – 17.30 *Institutional conditions for successes and failures in catching up with the richest countries*
Stanley Fischer – Vice Chairman, Citigroup Inc.

20.00 Official reception will be held at the Museum of John Paul II Collection

Day two – 24 October 2003

Theme of the day:
REAL CONVERGENCE WITHIN EUROPEAN UNION:
WHAT LESSONS FOR POLAND?

ADVANTAGES OF ACCESSION TO THE EUROPEAN UNION - CASE STUDIES

9.00 – 9.30 *The case of Portugal*
Abel Moreira Mateus – Bank of Portugal, New University of Lisbon

9.30 – 10.00 *The case of Spain*
José María Viñals – Bank of Spain
Miguel Sebastián – Universidad Complutense de Madrid

10.00 – 10.30 *The case of Greece*
Isaac Sabethai – Bank of Greece
Athanasios Vamvakidis – International Monetary Fund

10.30 – 11.00 *The case of Ireland*
Tom O'Connell – Central Bank of Ireland
John Bradley – Economic and Social Research Institute

11.00 – 11.30 **Coffee break**

PROGRAM KONFERENCJI

- 16.30 – 17.00 *Niektóre kraje postsocjalistyczne*
Anders Åslund – Carnegie Endowment for International Peace
Willem Buiter – Główny ekonomista w Europejskim Banku Odbudowy i Rozwoju

PODSUMOWANIE PIERWSZEGO DNIA

- 17.00 – 17.30 *Instytucjonalne uwarunkowania porażek i sukcesów w nadrabianiu przez kraje biedne dystansu do państw najbogatszych*
Stanley Fischer – Wiceprezes Citigroup International

- 20.00 Uroczysta kolacja w Muzeum Kolekcji im. Jana Pawła II

Dzień drugi – 24 października 2003 r.

Temat dnia:

KONWERCENCJA REALNA WEWNĄTRZ UNII EUROPEJSKIEJ: JAKIE WNIOSKI DLA POLSKI?

KORZYŚCI Z PRZYSTĄPIENIA DO UNII EUROPEJSKIEJ – ANALIZA PRZYPADKÓW

- 9.00 – 9.30 *Portugalia*
Abel Moreira Mateus – Bank Portugalii, New University of Lisbon
- 9.30 – 10.00 *Hiszpania*
José María Viñals – Bank Hiszpanii
Miguel Sebastián – Universidad Complutense de Madrid
- 10.00 – 10.30 *Grecja*
Isaac Sabethai – Bank Grecji
Athanasios Vamvakidis – Międzynarodowy Fundusz Walutowy
- 10.30 – 11.00 *Irlandia*
Tom O’Connell – Bank Centralny Irlandii
John Bradley – Economic and Social Research Institute
- 11.00 – 11.30 Przerwa

CONFERENCE PROGRAM

11.30 – 11.45 *Advantages for Poland resulting from accession to the European Union*
Krzysztof Rybiński – Chief Economist, BPH PBK Bank

11.45 – 12.00 *Uneven growth in a monetary union – the implications for its
slow growing members*
Jacek Rostowski – Central European University in Budapest

12.00 – 12.30 *Does accession to the EMU help hasten economic growth? Nominal
convergence versus real convergence*
Iain Begg – European Institute at the London School of Economics
and Political Science

SUMMARY OF DAY TWO

12.30 – 13.00 *Closing of the conference*
Andrzej S. Bratkowski – Vice President of the National Bank of Poland

13.00 – 15.00 **Lunch**

PROGRAM KONFERENCJI

- 11.30 – 11.45 *Korzyści dla Polski z przystąpienia do Unii Europejskiej*
Krzysztof Rybiński – Główny ekonomista w Banku BPH PBK
- 11.45 – 12.00 *Czy państwa z powolnym tempem wzrostu w UGW tracą na szybkim rozwoju swoich partnerów*
Jacek Rostowski – Central European University in Budapest
- 12.00 – 12.30 *Czy przystąpienie do strefy euro sprzyja wyrównaniu poziomu rozwoju między krajami członkowskimi? Konwergencja nominalna a konwergencja realna*
Iain Begg – European Institute at the London School of Economics and Political Science
- PODSUMOWANIE DRUGIEGO DNIA KONFERENCJI
- 12.30 – 13.00 *Zamknięcie konferencji*
Andrzej S. Bratkowski – Wiceprezes Narodowego Banku Polskiego
- 13.00 – 15.00 **Obiad**

Successes and failures in real convergence

Warsaw, October 23-24, 2003

I. INTRODUCTION

Over the last fourteen years, the Polish economy has undergone significant structural changes. Inflation has been cut to a single digit level while the GDP has increased by 30% above the level in 1989. Over 70% of the national product is now generated by the private sector. However, we are still struggling with the difficult process of privatisation.

Poland is seen as an example of successful economic reform. However, there are still numerous threats, and the initial successes may turn into failures of disastrous consequences.

This has prompted the National Bank of Poland to organise this international scientific conference: "Successes and failures in real convergence".

The basic purpose of this year's conference is to exchange views on:

- how to benefit from the forthcoming accession of Poland to the European Union;
- the experiences of countries which have successfully caught up and those that have failed and will have to introduce structural reforms.

II. CONFERENCE STRUCTURE

The National Bank of Poland wishes to facilitate an exchange of views on two subject areas:

- successes and failures in catching up with the richest countries;
- real convergence within the European Union and its implications for Poland.

This year's conference will therefore focus mainly on the experience of selected countries on the basis of economic theory.

III. CONFERENCE SUBJECTS

1. Successes and failures in catching up with the richest countries

High economic growth is the aim of the government in every country. In post-communist countries, changing the system was necessary to get on the path of high economic growth, and staying on this path was conditional upon structural changes within the economy. Not every transition country has achieved economic success. The reason was always the lack of consistency in reforms, which turned the positive pro-growth impulses into escalating and irreversible processes of economic degradation.

A discussion of the traditional and modern economic growth theories and a comparison of the Parente - Prescott theory of relative efficiencies with the Hansen - Prescott theory of economic development will allow us to identify the growth factors that determine the income level and living standard of the populations of many countries.

Sukcesy i porażki w procesie konwergencji
Warszawa 23-24 października 2003 r.

I. WPROWADZENIE

W ciągu ostatnich czternastu lat polska gospodarka przeszła poważne strukturalne zmiany. Inflacja została obniżona do niskiego, jednocyfrowego poziomu, a PKB wzrosło o 30% w porównaniu z rokiem 1989. Ponad 70% produktu narodowego jest wytwarzane przez sektor prywatny. W dalszym ciągu borykamy się jednak z trudnym procesem prywatyzacji państwowych przedsiębiorstw.

Polska jest postrzegana jako kraj, który odniósł sukces pomyślnie przeprowadzając reformy gospodarcze. Mimo to nadal istnieje wiele zagrożeń i w każdej chwili początkowe sukcesy mogą przeistoczyć się w brzemienne w skutki porażki.

Z myślą o tym Narodowy Bank Polski zdecydował się zorganizować międzynarodową konferencję naukową „Sukcesy i porażki w procesie konwergencji”.

Podstawowym celem tegorocznej konferencji jest wymiana poglądów na temat:

- sposobów czerpania korzyści z bliskiego przystąpienia Polski do Unii Europejskiej,
- przeglądu doświadczeń krajów, które odniosły sukces w nadrobieniu dystansu, jak i tych, którym się nie powiodło i które musiały pogłębić wprowadzane reformy strukturalne.

II. STRUKTURA KONFERENCJI

Narodowy Bank Polski chce umożliwić wymianę poglądów na temat dwóch priorytetowych dla niego zagadnień:

- sukcesów i porażek w zmniejszaniu dystansu do krajów najbogatszych,
- konwergencji realnej wewnątrz Unii Europejskiej i płynących stąd wniosków dla Polski.

Tegoroczna konferencja będzie poświęcona głównie analizie doświadczeń wybranych krajów, przeprowadzonej na gruncie teorii ekonomii.

III. TEMATY KONFERENCJI

1. Sukcesy i porażki w doganianiu krajów najbogatszych

Wysokie tempo rozwoju gospodarczego jest celem władz gospodarczych każdego kraju. W krajach postsocjalistycznych wejście na ścieżkę szybkiego wzrostu gospodarczego wiązało się ze zmianą ustroju. Warunkiem pozostania na tej ścieżce było przeprowadzenie zmian strukturalnych wewnątrz gospodarki. Kraje, które zmieniły ustrój, nie zawsze osiągają sukces gospodarczy. Przyczyną jest zawsze brak konsekwencji w przeprowadzaniu reform, który doprowadza do przerodzenia się pozytywnych impulsów wzrostowych w narastające i nieodwracalne procesy degradujące gospodarki.

Omówienie tradycyjnych i nowoczesnych teorii wzrostu gospodarczego oraz porównanie teorii relatywnej wydajności pracy Parente'a i Prescottta z teorią rozwoju gospodarczego Hansena i Prescottta pozwolą zidentyfikować czynniki wzrostu determinujące poziom dochodów i życia ludności wielu krajów.

Part one: Sources of successes – case studies

We will analyse the experiences of successful developed countries. The discussion will cover three regions of the world: Scandinavia, South America and Asia. Their successes were based on a deep belief that reforms were necessary, although expensive.

The example of Scandinavian countries proves that globalisation can support economic processes. Openness to international trade, capital and labour flows brought fast economic growth to the Scandinavian countries, and in particular Sweden, Denmark and Norway.

A magnificent transformation has been achieved by Asian countries, which have created excellent conditions for foreign capital to invest there. By liberalising capital flows and deregulating their economies these countries entered the path of fast economic growth.

After the crisis of the 1980s, the Chilean economy introduced economic reforms, mainly in the banking system and bankruptcy law. These reforms turned out to be the right therapy for a crisis-stricken Chile and they boosted business productivity.

Part two: Reasons for failures – case studies

Here, we will present the experiences of countries which, after a relatively long period of high economic growth, are now in stagnation or recession. This group will include some transition countries. They will bear witness to the fact that it is not enough to initiate reforms. One must also carefully watch and respond to processes taking place both inside and outside the economy. At these sessions, we will discuss the issue of right economic policy.

The 1980s in Latin America show that if economic fundamentals are weak, economies cannot avoid the contagion effect, and thus will share the fate of countries that have suffered a currency crisis.

We will discuss the Argentine attempt to recover from the 1991 crisis by reforming public sector and introducing a currency board system. Efforts of the central bank to overcome the impact of the Mexican currency crisis and the devaluation of the Mexican currency in 1995, as well as to slow down the outflow of foreign capital sparked by the 1998 Asian crisis, were not enough to protect the Argentine economy from the currency crisis of 2001.

During this part of the conference, we will also analyse attempts to convert a centrally planned economy to a market one, which requires severe and socially unpopular structural reforms. The record of countries in the process of transition that have suffered a currency crisis and have had to accelerate their institutional and structural reforms includes Hungary and the Czech Republic.

In contrast to the above, Bulgaria, Turkey and Russia did have to survive deep financial crises. The Bulgarian government had to devalue the Bulgarian lev dramatically and combat hyper-inflation, which threatened the economy. The Russian crisis was different because it not only weakened the economy of Russia, but also affected the former Soviet Republics and Brazil. The effects of the Russian crisis were even felt in the USA and developed EU countries.

Część pierwsza. Źródła sukcesów – analiza przypadków

Podczas konferencji zostaną przeanalizowane doświadczenia krajów rozwiniętych, które odniosły sukces. Będą omawiane dokonania w trzech regionach świata: Skandynawii, Ameryce Południowej i Azji. U podstaw sukcesu omawianych krajów leżało głębokie przekonanie władz gospodarczych o potrzebie przeprowadzenia – nierzadko kosztownych – przemian.

Przykład krajów skandynawskich dowodzi, że globalizacja może być czynnikiem wspomagającym procesy gospodarcze. Otwarcie gospodarek na handel międzynarodowy, przepływy kapitałowe i migracje doprowadziły w stosunkowo krótkim czasie do osiągnięcia przez kraje skandynawskie, a szczególnie Szwecję, Danię i Norwegię, wysokiego poziomu rozwoju gospodarczego.

W krajach azjatyckich nastąpiły znaczne przemiany, co stworzyło doskonałe warunki do inwestowania przez kapitał zagraniczny. Liberalizując przepływy kapitałowe i deregulując gospodarkę, kraje te weszły na ścieżkę szybkiego wzrostu gospodarczego.

W gospodarce chilijskiej po kryzysie w latach osiemdziesiątych przeprowadzono reformy gospodarcze, które dotyczyły głównie systemu bankowego i prawa upadłościowego. Reformy te okazały się skuteczne i spowodowały wzrost produktywności w gospodarce.

Część druga. Przyczyny porażek – analiza przypadków

Podczas konferencji zaprezentowane zostaną także doświadczenia krajów, które po relatywnie długim okresie wysokiego tempa rozwoju ekonomicznego borykają się ze stagnacją bądź recesją. W tej grupie znajdują się państwa w trakcie transformacji. Ich przykłady zostaną przytoczone jako dowód na to, że nie wystarczy rozpocząć reformy. Należy bacznie obserwować procesy zachodzące w gospodarce i poza nią oraz reagować na nie. Na sesjach omówiony zostanie problem doboru odpowiedniej polityki gospodarczej.

Lata osiemdziesiąte w krajach Ameryki Łacińskiej pokazują, że przy słabych podstawach gospodarczych gospodarki nie są w stanie ustrzec się przed efektem zarażania, co prowadzi do dzielenia losu kraju dotkniętego kryzysem walutowym.

Na konferencji omówiony zostanie argentyński przykład próby wyjścia z kryzysu w 1991 roku poprzez wprowadzenie reform w sferze publicznej, łącznie z wprowadzeniem izby walutowej. Wysiłki banku centralnego podjęte w celu przezwyciężenia wpływu meksykańskiego kryzysu walutowego i dewaluacji tamtejszej waluty w 1995 roku oraz zahamowania odpływu kapitału zagranicznego związanego z kryzysem azjatyckim w 1998 roku nie uchroniły gospodarki argentyńskiej przed kryzysem walutowym w 2001 roku.

W tej części konferencji analizie zostaną poddane również próby przekształcenia gospodarki z centralnie planowanej w gospodarkę rynkową, w których należało zastosować niełatwe i społecznie trudne do zaakceptowania przemiany strukturalne. Spośród analizowanych krajów dokonujących transformacji, które dotknięte kryzysami walutowymi musiały przyspieszyć przemiany instytucjonalne i strukturalne, omówione zostaną gospodarki Węgier i Czech.

W odróżnieniu od krajów wcześniej omówionych, Bułgaria, Turcja i Rosja przeszły głębokie kryzysy finansowe. Władze Bułgarii musiały głęboko zdevaluować swoją walutę i walczyć z groźącą gospodarce hiperinflacją. Kryzys w Rosji natomiast osłabił znacząco nie tylko tę gospodarkę, ale przeniósł się na pozostałe kraje byłego Związku Radzieckiego, a także Brazylię. Jego skutki odczuły również kraje Unii Europejskiej i Stany Zjednoczone.

2. Real convergence within European Union – What lessons for Poland?

The second day of the conference will be devoted to discussing the fulfilment of the Maastricht criteria by the European Union member states.

Poland began its accession process when it entered into the Association Agreement in 1991. Since then, it has made significant efforts to eliminate the structural differences with the EU. When an official application to join the Union was filed in 1994, work on the necessary structural changes was accelerated. We are now in the process of preparing to officially become a member of the European Union in May 2004.

Advantages of accession to the European Union – case studies

Joining the European Union provides countries with new opportunities. The stories of Spain, Portugal and Greece confirm that EU membership increases investors' confidence in the country, which can be used to accelerate economic growth. Real convergence brings tangible benefits to the country, in the form of an increase in the population's quality of life, a drop in unemployment as well as political and economic stability.

Spain and Portugal started on the road to the European Union in the 1970s and were accepted into the Community structures as late as in 1986. The negotiations were lengthy as the Community, having learnt from the negotiations with Greece, analysed in great detail every single aspect of the Iberian accession. Joining the EU allowed both economies to modernise and attracted direct investment, thus improving economic growth and the quality of life.

Greece signed its Association Agreement as early as in the 1960s, but applied for membership and started accession negotiations thirteen years later, finally joining the EU in 1981.

This part of the conference will also deal with the Irish economic miracle. There, economic reforms, an austerity programme and economic restructuring led to macro-economic stabilisation, while joining the EU and using financial assistance boosted international confidence in Ireland and caused economic growth to soar.

Once inside the EU, not only financial but also organisational assistance makes it easier to implement modern solutions, increase investment and modernise the economy. The above countries took advantage of this opportunity, so they exemplify the benefits that Poland can derive from joining the EU.

The following benefits, which may come with EU membership, will be analysed in details:

- accelerating structural changes;
- increasing the Polish economy's credibility and the resulting inflow of direct investment;
- spreading technological development achievements;
- increasing business productivity by changing the sector structure.

During this part of the conference, the discussion will cover the issues of joining the Stage Three of EMU – the euro area – and the resulting contribution to equalising the level of development among Member States. We will touch upon nominal convergence. In the long term, meeting the conditions of nominal convergence and the progress of structural reforms strengthen the country's economic fundamentals and create favourable conditions to achieve real convergence.

2. Konwergencja realna wewnątrz Unii Europejskiej – jakie wnioski dla Polski

Drugi dzień konferencji będzie poświęcony dyskusjom na temat spełnienia przez kraje Unii Europejskiej kryteriów Traktatu z Maastricht.

Polska zaczęła swoje starania akcesyjne od momentu podpisania Układu Stowarzyszeniowego w grudniu 1991 roku. Od tego czasu poczyniła znaczne wysiłki w zakresie dostosowań do norm obowiązujących w zjednoczonej Europie. Po złożeniu w 1994 oficjalnego wniosku w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej zintensyfikowano prace nad niezbędnymi zmianami strukturalnymi. Obecnie jesteśmy w trakcie przygotowań do oficjalnego wejścia do struktury Unii Europejskiej w maju przyszłego roku.

Korzyści z przystąpienia do Unii Europejskiej – analiza przypadków

Przystąpienie do Unii Europejskiej otwiera przed krajem nowe możliwości. Hiszpania, Portugalia czy Grecja są dowodem na to, że członkostwo w Unii zwiększa zaufanie inwestorów do danego kraju, co można wykorzystać do przyspieszenia wzrostu gospodarczego i modernizacji gospodarki. Zmniejszanie różnic w poziomie rozwoju gospodarczego przynosi państwu wymierne korzyści w postaci wzrostu poziomu życia ludności, spadku bezrobocia, stabilności politycznej i gospodarczej.

Hiszpania i Portugalia swoją drogę do Unii Europejskiej zaczęły w latach siedemdziesiątych XX wieku, lecz dopiero w 1986 r. zostały przyjęte do Wspólnoty. Etap negocjacji był długotrwały, bowiem Wspólnota po doświadczeniach z Grecją, dołożyła wszelkich starań, aby każdy z aspektów przystąpienia krajów Półwyspu Iberyjskiego był przeanalizowany. Przystąpienie do Unii Europejskiej pozwoliło unowocześnić obie gospodarki, przyciągnęło inwestycje bezpośrednie, co korzystnie wpłynęło na rozwój gospodarczy i poziom życia ludności.

Grecja swój traktat stowarzyszeniowy podpisała już w latach sześćdziesiątych XX wieku, jednak złożyła wniosek o członkostwo we Wspólnocie i rozpoczęła negocjacje akcesyjne dopiero trzynaście lat później; ostatecznie wstąpiła do Unii Europejskiej w 1981 roku.

W tej części konferencji omówiony będzie również sukces gospodarczy Irlandii. W tym kraju wprowadzenie reform gospodarczych, programu oszczędnościowego oraz przebudowanie struktury gospodarki doprowadziły do stabilizacji makroekonomicznej. Wstąpienie do Unii Europejskiej i skorzystanie z pomocy finansowej poprawiły natomiast wiarygodność międzynarodową Irlandii i przyczyniły się do gwałtownego przyspieszenia rozwoju gospodarczego.

Będąc w strukturach UE i korzystając z jej pomocy – nie tylko finansowej, ale i organizacyjnej – łatwiej jest wprowadzać nowoczesne rozwiązania, zwiększać inwestycje, modernizować gospodarkę. Hiszpania, Portugalia i Irlandia wykorzystały tę szansę. Na ich przykładzie zostaną omówione korzyści dla Polski z przystąpienia do Unii Europejskiej.

Szczegółnej analizie będą podlegać następujące korzyści mogące pojawić się po wstąpieniu do UE:

- przyspieszenie przemian strukturalnych,
- rozprzestrzenienie się postępu technicznego,
- wzrost wiarygodności polskiej gospodarki i spowodowany tym napływ inwestycji bezpośrednich,
- wzrost efektywności gospodarowania poprzez zmianę struktury gałęziowej gospodarki.

Podczas tej części konferencji zostaną poddane dyskusji zagadnienia związane trzecim etapem Unii Europejskiej – przystąpieniem do strefy euro – i związany z tym problem konwergencji nominalnej. W długim okresie spełnienie warunków konwergencji nominalnej i przeprowadzanie reform strukturalnych wzmacniają podstawy gospodarcze kraju i sprzyjają osiągnięciu konwergencji realnej. Dyskusja powinna dać odpowiedź na pytanie, jak ta relacja wygląda w krótkim okresie.

SPEAKERS

PRELEGENCI

ANDERS ÅSLUND

Anders Åslund is a scholar specializing in post-communist economic transformation, especially the Russian and Ukrainian economies. In October 1994, he joined the Carnegie Endowment for International Peace in Washington, DC, as a senior associate, and he became Director of the Russian and Eurasian Program in August 2003. He is also an adjunct professor at Georgetown University.

He served as an economic advisor to the Russian government in 1991-94, and to the Ukrainian government in 1994-97. Since 1998, he has advised President Askar Akaev of the Kyrgyz Republic.

Dr Åslund is the sole author of five books, most recently: *Building Capitalism: The Transformation of the Former Soviet Bloc* (Cambridge University Press, 2002). Other books include: *How Russia Became a Market Economy* (Brookings, 1995), *Gorbachev's Struggle for Economic Reform* (Cornell University Press, 1989) and *Private Enterprise in Eastern Europe: The Non-Agricultural Private Sector in Poland and the GDR, 1945-83* (Macmillan, 1985). In addition, he has edited nine books and published widely, including in *Foreign Affairs*, *Foreign Policy*, *New York Times*, *Washington Post*, *Financial Times*, and *Wall Street Journal*.

Anders Åslund served as a diplomat in Kuwait, Geneva, Poland, Moscow, and Stockholm. From 1989 until 1994, he was Professor and founding Director of the Stockholm Institute of East European Economic Studies at the Stockholm School of Economics. Dr Åslund has also been a research scholar at the Kennan Institute for Advanced Russian Studies, Woodrow Wilson International Center for Scholars in Washington, DC and a guest scholar at the Brookings Institution in Washington, D.C.

Dr Åslund has a B.A. in Russian, History and Polish from the University of Stockholm and an M.Sc. in Economics from the Stockholm School of Economics. He received his doctorate from Oxford University (St. Antony's College) in 1982. Dr Åslund is a Member of the Russian Academy of Natural Sciences and an Honorary Professor of the Kyrgyz National University. He is Chairman of the Advisory Council of the Center for Social and Economic Research (CASE) in Warsaw and non-executive director of Vostok Nafta.

ANDERS ÅSLUND

Anders Åslund jest naukowcem specjalizującym się w transformacji gospodarczej krajów postkomunistycznych, szczególnie gospodarki rosyjskiej i ukraińskiej. W październiku 1994 podjął pracę w Fundacji Carnegie na rzecz Międzynarodowego Pokoju w Waszyngtonie jako główny konsultant, a w sierpniu 2003 został dyrektorem Programu do spraw Rosji i Eurazji. Jest również adiunktem w Georgetown University.

W latach 1991-94 pełnił funkcję doradcy ekonomicznego rządu rosyjskiego, a w latach 1994-97 doradcy rządu ukraińskiego. Od roku 1998 doradza Askarowi Akajewowi, Prezydentowi Republiki Kirgiskiej.

Dr Åslund jest autorem pięciu książek, najnowsza to „Budowanie kapitalizmu – transformacja byłego bloku sowieckiego” (Cambridge University Press, 2002) oraz wcześniejsze: „Jak Rosja stała się gospodarką rynkową” (1995), „Walka Gorbaczowa o reformę ekonomiczną” (Cornell University Press, 1989) oraz „Prywatna przedsiębiorczość w Europie Wschodniej – pozarolniczy sektor prywatny w Polsce i NRD w latach 1945-83” (Macmillan, 1985). Ponadto jest redaktorem dziewięciu książek i autorem wielu artykułów, opublikowanych między innymi w Foreign Affairs, Foreign Policy, New York Times, Washington Post, Financial Times oraz Wall Street Journal.

Anders Åslund pełnił funkcje dyplomatyczne w Kuwejcie, Genewie, Polsce, Moskwie i Sztokholmie. W latach 1989-1994 był profesorem oraz dyrektorem i założycielem Sztokholmskiego Instytutu Badań nad Gospodarką Europy Wschodniej w Sztokholmskiej Wyższej Szkole Ekonomicznej. Dr Åslund był również pracownikiem naukowym w Kennan Institute for Advanced Russian Studies, Woodrow Wilson International Center for Scholars w Waszyngtonie oraz profesorem wizytującym w Brookings Institution w Waszyngtonie.

Dr Åslund studiował język rosyjski, historię i język polski na Uniwersytecie w Sztokholmie i ekonomię w Stockholm School of Economics. W roku 1982 otrzymał tytuł doktora Oxford University (St. Antony's College). Dr Åslund jest członkiem Russian Academy of Natural Sciences oraz profesorem honorowym Kirgiskiego Uniwersytetu Narodowego. Jest przewodniczącym Rady Naukowej Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych w Warszawie i dyrektorem pełniącym funkcję doradcy w Vostok Nafta.

IAIN BEGG

Iain Begg is a Visiting Professor at the European Institute at the London School of Economics, and was formerly Professor of International Economics at South Bank University, London and a Senior Research Officer at the Department of Applied Economics at the University of Cambridge. Current research projects include work on economic governance of the euro area, economic and social cohesion, the European Employment Strategy and fiscal federalism. He was the joint editor of the *Journal of Common Market Studies*, the leading academic journal dealing with European integration – from 1998-2003. He has directed several studies on European integration and has served as the guest editor of special issues, published in 1998 and 2000, of *European Planning Studies* on, respectively, *Reform of the Structural Funds and Decentralized Industrial Policy*. He was a member of a “groupe de prospective” convened by Commissioner Barnier on the future of cohesion policy and the structural funds, and has been a specialist adviser to the House of Lords' European Communities Committee and House of Commons Trade and Industry Select Committee for enquiries into the Structural Funds. Recent publications include work on policy co-ordination in the EU, EMU and cohesion, reform of the Structural Funds, regional change in the EU and economic adjustment under EMU.

He is a regular contributor to international conferences focusing on EU policy issues, is fluent in French, and has some knowledge of German and Italian.

Selected recent publications:

- Begg, I. (2003) ‘Complementing EMU: rethinking cohesion policy’, *Oxford Review of Economic Policy* 19.1, 161-79
- Begg, I. (2003) ‘The spatial distribution of financial services activity in the EU’ in HM Treasury ed. *Submissions on EMU from Leading Academics* London: HMSO
- Begg, I. Hodson, D. and Maher, I. (2003) ‘Economic policy coordination in the European union’, *National Institute Economic Review* No. 183
- Weiler, JHH, Begg, Iain and Peterson, John eds. (2003) ‘Integration in an Expanding Europe: Reassessing the Fundamentals’, Oxford: Blackwell
- Begg, I. (2002) ‘EMU: a success against the odds’, *Eastern Economic Journal* 28, 25-44
- Ardy, B, Begg I. Schelkle W. and Torres F. (2002) ‘EMU and Cohesion: Theory and Policy’, Cascais: Principia
- Begg, I. ed. (2002) ‘Europe, Government and Money: Running EMU – the Challenges of Policy Co-ordination’, London: The Federal Trust with Kogan Page
- Begg, I. ed. (2002) ‘Urban Competitiveness’, Bristol: Policy Press
- Begg I. and Horrell S. (2002) ‘UK banking and other financial services and the euro’ in El-Agraa A. ed. *The Euro and Britain* Harlow: Pearson Education
- Begg, I. (2000) ‘Reshaping the EU budget: yet another missed opportunity?’ *European Urban and Regional Studies* 7, pp 51-62
- Begg, I. (1999) ‘EU Investment Grants Review’, *World Bank Technical Paper* No. 435, Washington: The World Bank
- Begg, I. and Grimwade N. (1998) ‘Paying for Europe’, Sheffield: Sheffield Academic Press
- Begg I. and Henry S.G.B. eds (1998) ‘Applied Economics and Public Policy’, Cambridge: Cambridge University Press
- Begg, I. (1997) ‘Reform of the Structural Funds after 1999’, *European Planning Studies* 5, 677-91

IAIN BEGG

Iain Begg jest profesorem wizytującym w Instytucie Europejskim London School of Economics, a wcześniej był profesorem gospodarki międzynarodowej na South Bank University w Londynie oraz starszym wykładowcą Wydziału Ekonomii Stosowanej University of Cambridge. Jego obecne prace badawcze koncentrują się na zarządzaniu gospodarką w strefie euro, spójności społeczno-gospodarczej, Europejskiej Strategii Zatrudnienia i federalizmie fiskalnym. W latach 1998-2003 był współredaktorem *Journal of Common Market Studies*, wiodącego pisma akademickiego zajmującego się integracją europejską, a ponadto kierował licznymi badaniami integracji europejskiej i pełnił funkcję współredaktora kilku wydań specjalnych *European Planning Studies* opublikowanych w latach 1998 i 2000, mianowicie „Reforma funduszy strukturalnych” i „Zdecentralizowana polityka przemysłowa”. Był członkiem zwołanej przez Komisarza Barniera *groupe de prospective* w sprawie przyszłej polityki spójności i funduszy strukturalnych, a także doradcą Komitetu Wspólnot Europejskich Izby Lordów i Specjalnej Komisji ds. Handlu i Przemysłu Izby Gmin badającej fundusze strukturalne. Jego najnowsze publikacje dotyczą koordynacji polityki w UE, Unii Gospodarczej i Walutowej (UGW) i spójności, reformy funduszy strukturalnych, zmian regionalnych w UE i dostosowania gospodarczego w ramach UGW. Aktywnie uczestniczy w międzynarodowych konferencjach dotyczących tematyki związanej z Unią Europejską, mówi płynnie po francusku, zna język niemiecki i włoski.

Wybrane najnowsze publikacje:

- Begg, I. (2003) „Rozwój UGW: rewizja polityki spójności”, *Oxford Review of Economic Policy* 19.1, 161-79
- Begg, I. (2003) „Rozkład przestrzenny działalności w zakresie usług finansowych w UE”, w: HM Treasury ed. *Submissions on UGW from Leading Academics London: HMSO*
- Begg, I. Hodson, D. and Maher, I. (2003) „Koordynacja polityki gospodarczej w Unii Europejskiej”, *National Institute Economic Review* No. 183
- Weiler, JHH, Begg, Iain and Peterson, John eds. (2003) „Integracja w rozszerzającej się Europie – rewizja podstaw”, Oxford: Blackwell
- Begg, I. (2002) „UGW – sukces wbrew prawdopodobieństwu”, *Eastern Economic Journal* 28, 25-44
- Ardy, B, Begg I. Schelkle W. and Torres F. (2002) „UGW i spójność – teoria i praktyka”, *Cascais: Principia*
- Begg, I. ed. (2002) „Europa, rząd i pieniądz. Działanie UGW – wyzwanie koordynacji polityki”, London: The Federal Trust with Kogan Page
- Begg, I. ed. (2002) „Konkurencyjność obszarów miejskich”, Bristol: Policy Press
- Begg I. and Horrell S. (2002) „Bankowość brytyjska i inne usługi finansowe a euro”, w El-Agraa A. ed. *The Euro and Britain Harlow: Pearson Education*
- Begg, I. (2000) „Zmiany w budżecie UE – kolejna przegapiona szansa?”, *European Urban and Regional Studies* 7, pp 51-62
- Begg, I. (1999) „Przegląd grantów inwestycyjnych UE”, *World Bank Technical Paper* No. 435, Washington: The World Bank
- Begg, I. and Grimwade N. (1998) „Placąc za Europę”, Sheffield: Sheffield Academic Press
- Begg I. and Henry S.G.B. eds (1998) „Ekonomia stosowana i polityka publiczna”, Cambridge: Cambridge University Press
- Begg, I. (1997) „Reforma funduszy strukturalnych po roku 1999”, *European Planning Studies* 5, 677-91

MARIO I. BLEJER

Mario I. Blejer is currently the Director of the Centre for Central Banking Studies at the Bank of England. He is also a member of the Financial Stability Board and Advisor to the Governor. During 2001/02 he was Deputy Governor and then Governor of the Central Bank of Argentina.

Previously, he served 21 years at the International Monetary Fund, where he was Senior Advisor in the Monetary and Exchange Affairs and the Asian Department, working also in the European, Fiscal and Research Departments.

During his academic career Blejer held the Walther Rathenau Chair in Economics at The Hebrew University of Jerusalem (1996-1999) and he taught at Boston University, New York University, Johns Hopkins, the University of Geneva and George Washington University. He also held recurrent professorial positions at Universidad de San Andrés, in Buenos Aires, Argentina, and the Central European University, in Budapest.

Mario I. Blejer received his BA and MA from the Hebrew University of Jerusalem and his Ph.D from the University of Chicago. He has published a significant number of books and numerous articles in specialized journals.

His major publication include:

- The Making of Economic Reforms in Eastern Europe: Conversations with Leading Reformers in Poland, Hungary, and the Czech Republic (with F. Coricelli) Edward Elgar Publishing Ltd., England, 1995.
- Financial Factors in Economic Stabilization and Growth (edited with L. Leiderman et Al.), Cambridge University Press, 1996.
- Major issues in Central Banking, Monetary Policies, and Implications for Transition Economies, (edited with M. Skreb), Kluwer Academic Publishers, 1999.
- Financial Policies in Emerging Markets (edited with M. Skreb), MIT Press, 2002.

MARIO I. BLEJER

Mario I. Blejer jest dyrektorem Centre for Central Banking Studies w Banku Anglii. Jest również członkiem Financial Stability Board i doradcą prezesa Banku Anglii. W latach 2001-02 był wiceprezesem, a następnie prezesem Banku Centralnego Argentyny.

Weześniej pracował przez 21 lat w Międzynarodowym Funduszu Walutowym, gdzie był starszym doradcą w Departamencie Spraw Monetarnych i Walutowych oraz w Departamencie Azji. Pracował również w Departamencie Europejskim, Fiskalnym oraz w Departamencie Badań.

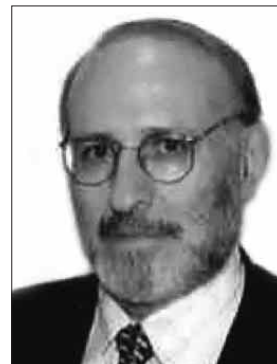
W swojej karierze akademickiej M. Blejer był szefem Katedry Ekonomii im. Waltera Rathenau Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie (1996-1999) oraz wykładał na Boston University, New York University, Johns Hopkins University, na Uniwersytecie w Genewie oraz George Washington University. Jest również profesorem Universidad de San Andrés w Buenos Aires w Argentynie oraz Uniwersytetu Środkowo-Europejskiego w Budapeszcie.

Mario I. Blejer ukończył studia licencjackie i magisterskie na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie, a tytuł doktora uzyskał w University of Chicago.

Jest autorem wielu książek i artykułów opublikowanych w czasopiśmie specjalistycznych.

Publikacje M. Blejera to między innymi:

- „Reformy gospodarcze w Europie Środkowej. Rozmowy z wiodącymi reformatorami z Polski, Węgier i Republiki Czeskiej” (z F. Coricelli) Edward Elgar Publishing Ltd., England, 1995.
- „Czynniki finansowe w stabilizacji i wzroście gospodarczym” (redakcja wraz z L. Leiderman et Al.), Cambridge University Press, 1996.
- „Ważniejsze zagadnienia bankowości centralnej, polityki monetarnej i ich znaczenie gospodarcze” (redakcja z M. Skreb), Kluwer Academic Publishers, 1999.
- „Polityka finansowa wschodzących rynków” (redakcja z M. Skreb), MIT Press, 2002.

JOHN BRADLEY

John Bradley is a Research Professor at the Economic and Social Research Institute. In his early career in the Irish Central Bank and the Economic and Social Research Institute he has had substantial experience in research and evaluation in the areas of domestic (Irish) and EU policy analysis and specialised in the development of formal economic models and their application to a wide range of policy areas, including medium-term forecasting, the causes of unemployment, the impact of fiscal restructuring, and the impact of major EU policy initiatives such as the Single European Market, Structural Funds (in Greece, Ireland, Portugal and Spain) and EMU. He has advised the Irish government on industrial policy, and works as a consultant for the European Commission (DG Regional Policy) on a regular basis. He has published widely in these areas.

His current research and consultancy activities are focused mainly on the transition economies of Central and Eastern Europe. He operates (or has operated) research networks in the Czech Republic, Romania, Slovenia, Estonia, Latvia, and Poland and has designed and constructed macromodels of these countries in order to guide the development of National Development Plans and to study the impacts of EU investment aid and the wider changes associated with EU entry. He has made a special study of the impact of pre-accession Structural Funds on the CEE economies and has acted as a consultant to government ministries in Latvia, Estonia and Poland. Having just completed a consultancy project for the Polish government on the impacts of the National Development Plan on the national economy, he is currently advising on the design of a regional research programme to complement the completed national programme.

In addition to working at the national level, he has also worked on regional development issues within Ireland, Northern Ireland and East Germany. In the case of Northern Ireland, he has examined the strategic importance of North-South policy and business links on the island economy of Ireland and has advised the Northern Ireland Assembly on industrial strategy. He directed an investigation into the impacts of EMU on the regions of the United Kingdom, with special reference to Northern Ireland.

Professor Bradley serves on the Board of the Institute for British-Irish Studies (IBIS) and on the advisory committee of SCOTECOM, the economic policy research network in Scotland, and is External Examiner to the Economics Department of the University of Strathclyde. He is also an Associate Editor of the journal *Economic Modelling* and a member of the International Editorial Board of *Economic and Business Review* for Central and South-Eastern Europe.

Professor Bradley holds a BSc. and MEconSc. from University College Dublin, a MSc. and Ph.D. from Trinity College Dublin, and an MBA from the University of Warwick Business School.

JOHN BRADLEY

John Bradley jest profesorem i pracownikiem naukowym w Economic and Social Research Institute – ESRI. Na początku swojej kariery w Centralnym Banku Irlandii i w ESRI zdobył szerokie doświadczenie badawcze i analityczne w dziedzinie polityki Irlandii i UE, a następnie specjalizował się w opracowywaniu formalnych modeli ekonomicznych i ich zastosowaniu, między innymi przy sporządzaniu prognoz średnioterminowych, analizie przyczyn bezrobocia, skutków zmian budżetowych i przy analizie skutków ważnych inicjatyw politycznych UE, takich jak Wspólny Rynek, Fundusze Strukturalne (w Grecji, Irlandii, Portugalii i Hiszpanii) oraz UGW. Doradzał rządowi irlandzkiemu w zakresie polityki przemysłowej. Jest konsultantem Komisji Europejskiej (Dyrekcja Generalna Polityki Regionalnej). Opublikował wiele prac z powyższych dziedzin.

Jego obecna działalność badawcza i doradcza koncentruje się głównie na przekształcaniach gospodarczych w Europie Środkowej i Wschodniej. Prowadzi lub prowadził wiele projektów badawczych w Republice Czeskiej, Rumunii, Słowenii, Estonii, Łotwie i Polsce. Opracował modele makroekonomiczne służące tym krajom jako wskazówki do opracowywania Narodowych Planów Rozwoju oraz do analizy wpływu pomocy inwestycyjnej UE i innych zmian związanych z wejściem do Unii. Przeprowadził szczegółową analizę wpływu funduszy przedakcesyjnych na gospodarkę krajów Europy Środkowej i Wschodniej oraz pełnił rolę konsultanta na rzecz ministerstw w Estonii, Łotwie i Polsce. Właśnie zakończył projekt konsultacyjny dla rządu polskiego dotyczący wpływu Narodowego Planu Rozwoju na gospodarkę a obecnie jest doradcą do spraw opracowania regionalnego programu badawczego uzupełniającego zakończony już program narodowy.

Zajmował się nie tylko zagadnieniami ogólnokrajowymi, ale również rozwojem regionalnym w Irlandii, Irlandii Północnej i wschodnich Niemczech. W Irlandii Północnej analizował znaczenie powiązań politycznych i gospodarczych między północą a południem dla wyspiarskiej gospodarki Irlandii i doradzał Northern Ireland Assembly w zakresie strategii przemysłowej. Kierował również badaniami wpływu Unii Gospodarczej i Walutowej na regiony Wielkiej Brytanii, ze szczególnym uwzględnieniem Irlandii Północnej.

Profesor Bradley zasiada w zarządzie Institute for British-Irish Studies (IBIS) oraz w Komitecie doradczym SCOTECOM – instytucji badającej politykę gospodarczą w Szkocji. Ponadto jest egzaminatorem zewnętrznym Wydziału Ekonomii University of Strathclyde, a także współredaktorem pisma Economic Modelling oraz członkiem międzynarodowego kolegium redakcyjnego Economic and Business Review for Central and South-Eastern Europe.

Profesor Bradley uzyskał tytuł licencjata i magistra ekonomii University College Dublin, tytuł magistra i doktora w Trinity College Dublin oraz ukończył program studiów MBA w Szkole Biznesu University of Warwick.

WILLEM BUITER

Professor Buiter was born on 26 September 1949 in Den Haag, the Netherlands and studied at the European School in Brussels, the University of Amsterdam, Cambridge University and Yale University. He has held academic appointments at Princeton University, the University of Bristol, the London School of Economics, Yale University and, from July 1994 until June 2000, the University of Cambridge. He has been a consultant and advisor to the International Monetary Fund, the World Bank, the Inter-American Development Bank, the European Bank for Reconstruction and Development, the European Communities and a number of national governments and government agencies. He has published widely on subjects such as open economy macroeconomics, monetary and exchange rate theory, fiscal policy, social security, economic development and transition economies.

In June 1997, he was appointed, by the Chancellor the Exchequer, to a three-year term as a member of the Monetary Policy Committee of the Bank of England.

Since May 2000, Mr. Buiter has taken up the position of Chief Economist and Special Adviser to the President at the European Bank for Reconstruction and Development.

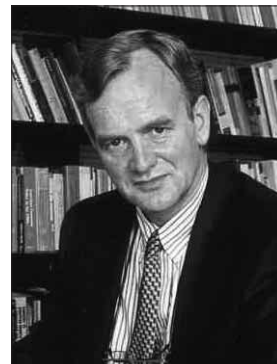

WILLEM BUITER

Profesor Buiter urodził się 26 września 1949 r. w Hadze w Holandii i kształcił się w Szkole Europejskiej w Brukseli, na Uniwersytecie w Amsterdamie, Cambridge University i Yale University. Zajmował stanowiska akademickie na Princeton University, University of Bristol, London School of Economics, Yale University, oraz – od lipca 1994 do czerwca 2000 r. – na University of Cambridge. Był konsultantem i doradcą Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego, Międzypamerykańskiego Banku Rozwoju, Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, Wspólnot Europejskich oraz licznych rządów i agend rządowych. Jest autorem wielu publikacji na temat makroekonomii gospodarek otwartych, polityki pieniężnej i walutowej, polityki fiskalnej, opieki społecznej, rozwoju gospodarczego oraz gospodarki w okresie transformacji.

W czerwcu 1997 r. został mianowany przez Ministra Skarbu członkiem Komitetu Polityki Pieniężnej w Banku Anglii.

Od maja 2000 r. W. Buiter piastuje stanowisko głównego ekonomisty i doradcy prezesa Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju.

VITTORIO CORBO

- Governor of the Central Bank of Chile since May 2003.
- Ph. D. in Economics (MIT, 1971) and Commercial Engineer (Universidad de Chile, 1967).
- Full Professor of Economics at the Pontificia Universidad Católica de Chile (from 1981 to date) and a Non-Resident Senior Research Fellow of the Center for Research on Economic Development and Policy Reform of Stanford University.
- Board member of the Chilean Pacific Foundation and member of the International Advisory Board of the Center for Social and Economic Research (Warsaw, Poland).
- Economic Adviser to the Santander Group in Chile (1991-2003) and Member of the Board of Directors of Banco Santander-Chile (1995-2003), Universia-Chile (2000-2003).
- He was a frequent consultant to the World Bank, the IDB and the IMF with work experience in more than fifteen countries all over the world (1979-1984 and 1991-2003).
- Board member of the Global Development Network (1999-2003)
- He was also a frequent economic consultant to leading Chilean and foreign firms.
- He has given seminars in more than twenty countries and at the leading universities of the world.
- He was Chief of the Macroeconomic Adjustment and Growth Division of the World Bank (1984-1991), Professor of Economics Concordia University in Canada (1972-1981), Professorial Lecturer in Economics at Georgetown University in the USA (1984-1991) and member of the Executive Board of the African Economic Research Consortium with headquarters in Nairobi, Kenya (1992-1996), Vice President of the International Economic Association (1998-2002), and member of the Council of the Econometric Society (1998-2001).
- He was recently a Senior Research Fellow at the Center for Research on Economic Development and Policy Reform of Stanford University (January/February 1999) and a Visiting Senior Scholar at the Research Department of the IMF (January/February 2000).
- Author and editor of nine books; has published more than one hundred papers in books and international journals in economics.
- He is a well-known specialist in the areas of macroeconomics, international trade, adjustment, growth and development.
- He is also a member of the editorial board of several professional journals: Journal of Development Economics and the Journal of Applied Economics.

VITTORIO CORBO

- Prezes Banku Centralnego Chile – od maja 2003 r.
- Doktorat z ekonomii (MIT, 1971) oraz stopień inżyniera handlowego (Universidad de Chile, 1967).
- Profesor zwyczajny ekonomii Pontificia Universidad Católica de Chile (od 1981 do chwili obecnej) i współpracownik naukowy Center for Research on Economic Development and Policy Reform w Stanford University.
- Członek zarządu Chilean Pacific Foundation i członek Międzynarodowej Rady Naukowej Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych w Warszawie.
- Doradca ekonomiczny Grupy Santander w Chile (1991-2003) i członek Rady Dyrektorów Banco Santander-Chile (1995-2003) oraz Universia-Chile (2000-2003).
- Wielokrotnie pełnił rolę konsultanta Banku Światowego, Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju (IDB) oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego; pracował w ponad 15 krajach na świecie (1979-1984 i 1991-2003).
- Członek zarządu Global Development Network (1999-2003)
- Wielokrotnie pełnił funkcję doradcy ekonomicznego wiodących firm chilijskich i zagranicznych.
- Prowadził seminaria w ponad 20 krajach i na wiodących uczelniach światowych.
- Był szefem Wydziału Dostosowań Makroekonomicznych i Rozwoju Banku Światowego (1984-1991), profesorem ekonomii Concordia University w Kanadzie (1972-1981), wykładowcą ekonomii w Georgetown University w USA (1984-1991) i członkiem Zarządu Afrykańskiego Konsorcjum Badań Gospodarczych z centralą w Nairobi w Kenii (1992-1996), wiceprezesem International Economic Association (1998-2002) i członkiem Council of the Econometric Society (1998-2001).
- Był głównym analitykiem w Centrum Badań nad Rozwojem Gospodarczym i Reformami Politycznymi Stanford University (styczeń-luty 1999) i profesorem wizytującym w Departamencie Badań Międzynarodowego Funduszu Walutowego (styczeń-luty 2000).
- Autor i redaktor dziewięciu książek, opublikował ponad sto referatów z dziedziny ekonomii.
- Jest znanym specjalistą w dziedzinie makroekonomii, handlu międzynarodowego, dostosowań, wzrostu i rozwoju gospodarczego.
- Jest również członkiem kolegiów redakcyjnych kilku specjalistycznych periodyków: Journal of Development Economics oraz Journal of Applied Economics.

MAREK DĄBROWSKI

Born in 1951, graduated at Economic Faculty of Warsaw University in 1974, Ph.D. in 1979 in the Institute of Planning in Warsaw, 'habilitation' degree in 1987 in the Łódź University, Professor's degree in 1995. Until 1989 he was employed in research institutes, most recently in the Institute of Economics of the Polish Academy of Sciences, working mainly on different aspects of the market-oriented economic reforms in Poland and other former socialist countries. Between 1978 and 1980 he took active part in the team of young Polish economists (headed by Leszek Balcerowicz), which presented in 1980-1981 the most radical variant of the socialist market reform during the big national political debate in Poland at that time.

In the end of August 1989 he was invited to help in preparing the economic program of the first democratic government of Poland of Prime Minister Tadeusz Mazowiecki. From September 1989 to September 1990 he took position of the First Deputy Minister of Finance (under Leszek Balcerowicz). From November 1991 to May 1993 he was member of Sejm (the lower house of Polish parliament). From April 1991 until September 1996 he was Chairman of the Council of Ownership Changes, the advisory body to the Prime Minister of Poland. From the end of 1992 until the end of 1997 he was a member of Academic Advisory Council to the Governor of the National Bank of Poland. From February 1998 he is the member of the Monetary Policy Council of the National Bank of Poland.

In September 1991 Marek Dabrowski was one of the founders and later he became the Chairman of CASE – Center for Social and Economic Research, a private international research and policy advising institution supporting economic and political transition in many post-communist countries of Eastern Europe, former USSR, and post-communist Asia. In the framework of the CASE projects he has been personally involved as an economic consultant and researcher in the following countries: Belarus, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Georgia, Iraq, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Lithuania, Mongolia, Romania, Macedonia, Moldova, Russia, Serbia, Tajikistan, Ukraine and Uzbekistan.

He is the Chairman of the Supervisory Board of the Center for Social and Economic Research CASE-Ukraine in Kiev, member of the Board of Trustees of the Institute for the Economy in Transition in Moscow, member of the Academic Board of the Bureau of Economic Analyzes in Moscow and Co-Director of the USAID Regional Think Tank Partnership Program.

From October 1994 to May 1995 he worked for the Research Department of the World Bank and later he regularly cooperated with the Bank as the short-term consultant in a number of research, analytical, training and evaluating projects. This included, among others, participation in the evaluation team (together with a group of CASE and IET experts) preparing the Country Assistance Evaluation for Russia.

From 1995 he also regularly cooperates with the United Nations Development Program in many transition countries. In September 2002 he was a member of the UNDP Subregional Strategy Mission for Central Asia and co-authored the draft UNDP strategy for this region.

MAREK DĄBROWSKI

Urodzony w 1951 r. w Bydgoszczy, absolwent teorii ekonomii na Uniwersytecie Warszawskim (1974). W 1979 r. uzyskał tytuł doktora w Instytucie Planowania w Warszawie, a w 1987 r. doktora habilitowanego na Uniwersytecie Łódzkim. Od 1995 r. profesor. Od 1989 r. zatrudniony w instytutach badawczych, ostatnio w Instytucie Nauk Ekonomicznych PAN, gdzie zajmował się głównie analizą reform gospodarczych w Polsce i w innych byłych krajach socjalistycznych.

W latach 1978-1980 aktywnie uczestniczył w zespole młodych polskich ekonomistów (kierowanym przez Leszka Balcerowicza), który w latach 1980-1981 przedstawił najbardziej radykalny wariant reformy rynkowej.

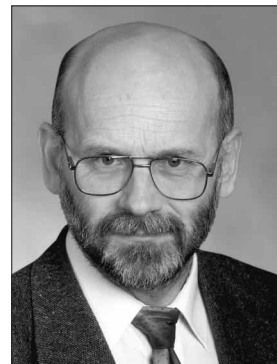
Pod koniec sierpnia 1989 r. został zaproszony do prac nad programem gospodarczym rządu Tadeusza Mazowieckiego. Od września 1989 r. do września 1990 r. piastował stanowisko Sekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów. W okresie od listopada 1991 r. do maja 1993 r. był posłem na Sejm I kadencji.

Od kwietnia 1991 r. do września 1996 r. był przewodniczącym Rady Przekształceń Własnościowych, ciała doradczego przy Prezesie Rady Ministrów. Od końca 1992 r. do końca 1997 r. zasiadał w Radzie Naukowej przy Prezesie Narodowego Banku Polskiego. Od lutego 1998 r. jest członkiem Rady Polityki Pieniężnej NBP.

We wrześniu 1991 r. Marek Dąbrowski był jednym z założycieli, a następnie przewodniczącym Rady Fundacji CASE – Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych – międzynarodowego, niezależnego centrum badawczego i doradczego, które wspiera procesy przemian gospodarczych w krajach postkomunistycznych Europy Wschodniej i byłego ZSRR, a także zajmuje się problemami integracji europejskiej i gospodarki światowej. W ramach projektów CASE był lub jest osobiście zaangażowany jako ekspert i analityk w następujących krajach: Białoruś, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Gruzja, Irak, Kazachstan, Kirgistan, Litwa, Mongolia, Macedonia, Mołdawia, Rosja, Rumunia, Serbia, Tadżykistan, Ukraina i Uzbekistan. Jest przewodniczącym Rady Nadzorczej Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE Ukraina w Kijowie, członkiem Rady Powierniczej Instytutu Ekonomiki Transformacji (IET) w Moskwie, członkiem Rady Naukowej Biura Analiz Ekonomicznych w Moskwie oraz jednym z dyrektorów USAID Regional Think Tank Partnership Program.

W okresie wrzesień 1994 – maj 1995 pracował w Departamencie Badań Banku Światowego, a w następnych latach regularnie współpracował z Bankiem Światowym jako konsultant w wielu projektach badawczych, analitycznych, szkoleniowych i ewaluacyjnych, w tym brał udział w pracach zespołu CASE i IET, który przygotował Country Assistance Evaluation dla Rosji w ramach projektu Departamentu Oceny Operacji Banku Światowego.

Od 1995 r. współpracuje też regularnie z Programem Rozwoju ONZ (United Nations Development Program, UNDP) w wielu krajach przechodzących proces transformacji. We wrześniu 2002 r. uczestniczył w strategicznej misji UNDP do Azji Środkowej i był współautorem projektu strategii UNDP dla tego regionu.

STANLEY FISCHER

Stanley Fischer is President of Citigroup International, responsible for the Finance, Legal, Risk, and Human Resources functions. He is also Vice Chairman of Citigroup and a member of the Citigroup Risk Committee and Citigroup Management Committee.

Mr. Fischer joined Citigroup in February 2002.

Prior to joining Citigroup, Mr. Fischer was the First Deputy Managing Director of the International Monetary Fund, from September 1994 until the end of August 2001.

Before he joined the Fund, Mr. Fischer was the Killian Professor and Head of the Department of Economics at MIT (Massachusetts Institute of Technology). From January 1988 to August 1990 he was Vice President, Development Economics and Chief Economist at the World Bank. He has also held consulting appointments with the U.S. State Department, the U.S. Treasury, and the Bank of Israel.

Mr. Fischer was born in Zambia in 1943. He took the B.Sc (Econ) and M.Sc. (Econ) at the London School of Economics from 1962-66, and obtained his Ph.D. in economics at MIT in 1969. He was Assistant Professor of Economics at the University of Chicago until 1973, when he returned to the MIT Department of Economics as an Associate Professor. He became Professor of Economics in 1977. He has held visiting positions at the Hebrew University, Jerusalem, and at the Hoover Institution at Stanford.

Mr. Fischer is a Fellow of the Econometric Society and the American Academy of Arts and Sciences, a member of the Council on Foreign Relations, a Guggenheim Fellow, a Research Associate of the National Bureau of Economic Research, and a member of the G-30.

Major publications of Stanley Fischer include:

- Macroeconomics (with Rudiger Dornbusch and Richard Startz),
- Lectures in Macroeconomics (MIT Press, 1989, with Olivier Blanchard),
- Economics (second edition, McGraw Hill, 1988, with Rudiger Dornbusch and Richard Schmalensee),
- Indexing, Inflation, and Economic Policy (MIT Press, 1986); and the editor of other books, among them Securing Peace in the Middle East (MIT Press, 1994).

STANLEY FISCHER

Stanley Fischer jest prezesem Citigroup International odpowiedzialnym za finanse, ryzyko, kwestie prawne i zasoby ludzkie. Jest również wiceprezesem Citigroup oraz członkiem Komitetu Ryzyka Citigroup i Komitetu Zarządzającego Citigroup.

Stanley Fischer podjął pracę w Citigroup w lutym 2002 r.

Od września 1994 r. do sierpnia 2001 r. był pierwszym zastępcą dyrektora zarządzającego Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

Przed podjęciem pracy w MFW, Stanley Fischer był profesorem w Katedrze im. prof. Jamesa R. Killiana i szefem Wydziału Ekonomii MIT (Massachusetts Institute of Technology). Od stycznia 1988 r. do sierpnia 1990 r. był wiceprezesem ds. ekonomii rozwoju i głównym ekonomistą w Banku Światowym. Sprawował również funkcje konsultanta Departamentu Stanu i Departamentu Skarbu USA oraz Banku Izraela.

Stanley Fischer urodził się w Zambii w 1943 r. W latach 1962-66 uzyskał licencjat i magisterium z ekonomii w London School of Economics, a w 1969 r. tytuł doktora ekonomii na MIT. Do roku 1973 był asystentem na University of Chicago, a następnie ponownie podjął pracę na Wydziale Ekonomii MIT. Profesorem ekonomii został w roku 1977. Był profesorem wizytującym na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie i Hoover Institution w Stanford.

Od 1986 do 1994 r. był redaktorem NBER Macroeconomics Annual; pracował także jako współredaktor innych czasopism ekonomicznych. Wielokrotnie publikował w periodykach specjalistycznych.

Stanley Fischer jest członkiem Econometric Society i amerykańskiej Academy of Arts and Sciences, członkiem Council on Foreign Relations, Guggenheim Fellow, współpracuje z NBER oraz jest członkiem G-30.

Stanley Fischer jest autorem następujących książek:

- „Makroekonomia”, (współautorzy: Rudiger Dornbusch i Richard Startz),
- „Wykłady z makroekonomii” (MIT Press, 1989, współautor Olivier Blanchard),
- „Ekonomia” (wydanie drugie, McGraw Hill, 1988, współautorzy: Rudiger Dornbusch i Richard Schmalensee)
- „Indeksowanie, inflacja i polityka gospodarcza” (MIT Press, 1986).

PHILIP E. KEEFER

Lead Research Economist, Development Research Group, the World Bank

Education:

- Ph.D., Economics, 1991, Washington University in St. Louis
- Dissertation: The Political Economy of Development: Private Capital and the State in the Construction of Spanish Railroads.
- M.A., Economics, 1986, Washington University in St. Louis
- A.B., Economics, summa cum laude, 1983, Washington University in St. Louis

Selected Publications:

- (forthcoming) The Limits of Delegation: Veto Players, Central Bank Independence, and the Credibility of Monetary Policy, with David Stasavage, *American Political Science Review*.
- (forthcoming) Social Polarization, Political Institutions, and Country Creditworthiness, with Stephen Knack, in *Collective Choice: Essays in Honor of Mancur Olson*, Dennis Coates and Jac Heckelman (eds.), Springer-Verlag.
- (2002) Checks and Balances, Private Information and the Credibility of Monetary Commitments, with David Stasavage, *International Organization*, 56:4, 751-774 (Fall).
- (2002). Polarization, Property Rights and the Links between Inequality and Growth, with Stephen Knack, *Public Choice*, 111:1-2, 127-154 (March).
- (2002) Politics and the Determinants of Banking Crises: The Effects of Political Checks and Balances, in Leonardo Hernandez and Klaus Schmidt-Hebbel, editors, *Banking, Financial Integration, and International Crises*, Santiago: Central Bank of Chile.
- (1999) Contract-Intensive Money: Contract Enforcement, Property Rights and Economic Performance, with Christopher Clague, Stephen Knack and Mancur Olson, *Journal of Economic Growth* 4:2, 185-210 (June).
- (1997) Does Social Capital have an Economic Payoff? A Cross-country Investigation, with Stephen Knack, *Quarterly Journal of Economics* 112:1251-88 (November).
- (1997) Why don't poor countries catch up? A cross-national test of an institutional explanation. with Stephen Knack, *Economic Inquiry* 35:3, 590-602 (July).
- (1996) Property and Contract Rights under Democracy and Dictatorship, with Christopher Clague, Stephen Knack and Mancur Olson, *The Journal of Economic Growth* 1:2, 243-276 (June).
- (1996) Protection Against a Capricious State: French Investment and Spanish Railroads, *Journal of Economic History*. 56:1, 170-192 (March).
- (1995) Institutions and Economic Performance: Cross-Country Tests Using Alternative Institutional Measures, with Stephen Knack, *Economics and Politics* 7:3, 207-228 (November).

PHILIP E. KEEFER

Główny Ekonomista, Development Research Group, Bank Światowy

Wykształcenie:

- 1991: doktorat z ekonomii, Washington University w St. Louis. Tytuł pracy: „Ekonomia polityczna rozwoju – rola kapitału prywatnego i państwa w budowie kolei hiszpańskich”.
- 1986: magisterium z ekonomii, Washington University w St. Louis
- 1983: licencjat summa cum laude z ekonomii, Washington University w St. Louis

Wybrane publikacje:

- (w druku) „Ograniczenia kompetencji – uczestnicy z prawem weta, niezależność banku centralnego i wiarygodność polityki pieniężnej” współautor: David Stasavage, *American Political Science Review*.
- (w druku) „Polaryzacja społeczna, instytucje polityczne i wiarygodność kredytowa kraju” współautor: Stephen Knack, w *Collective Choice: Essays in Honor of Mancur Olson*, Dennis Coates and Jack Heckelman (red.), Springer-Verlag.
- (2002) „System kontroli, informacja prywatna i wiarygodność zobowiązań pieniężnych”, współautor: David Stasavage, *International Organization*, 56:4, 751-774 (jesień).
- (2002). „Polaryzacja, prawa własności i powiązania między nierównością a wzrostem”, współautor: Stephen Knack, *Public Choice*, 111:1-2, 127-154 (marzec).
- (2002) „Polityka i determinanty kryzysów bankowych – efekt systemu kontroli politycznej” [w:] Leonardo Hernandez i Klaus Schmidt-Hebbel (red.), *Banking, Financial Integration, and International Crises*, Santiago: Bank Centralny Chile.
- (1999) „Pieniądz w umowach – egzekwowanie umów, prawo własności i wyniki gospodarcze”, współautorzy: Christopher Clague, Stephen Knack i Mancur Olson, *Journal of Economic Growth* 4:2, 185-210 (czerwiec).
- (1997) „Czy kapitał społeczny przynosi dywidendę ekonomiczną? Analiza międzynarodowa”, współautor: Stephen Knack, *Quarterly Journal of Economics* 112:1251-88 (listopad).
- (1997) „Czemu ubogie kraje nie nadążają? Międzynarodowa próba wyjaśnienia instytucjonalnego”, współautor: Stephen Knack, *Economic Inquiry* 35:3, 590-602 (lipiec).
- (1996) „Własność i prawa umowne w demokracji i dyktaturze”, współautorzy: Christopher Clague, Stephen Knack and Mancur Olson, *The Journal of Economic Growth* 1:2, 243-276 (czerwiec).
- (1996) „Ochrona przed kapryśnym państwem – francuskie inwestycje i hiszpańskie koleje”, *Journal of Economic History*. 56:1, 170-192 (marzec).
- (1995) „Instytucje a wyniki gospodarcze – analiza porównawcza państw z wykorzystaniem alternatywnych środków instytucjonalnych”, współautor: Stephen Knack, *Economics and Politics* 7:3, 207-228 (listopad).

OLLE KRANTZ

Olle Krantz (Ph.D. in Economic History) is professor at Umeå University, Sweden. The main part of his research focuses on economic growth and structural change, mainly on the basis of historical national accounts. The comparative perspective and the special situation of small countries has gained his attention.

He has published several books and articles, including:

- Industrialisation in Three Nordic Countries: A Long-Term Quantitative View in Convergence? Aspects on Industrialisation of Denmark, Finland and Sweden 1870-1940, ed. by Hans Kryger Larsen,
- A Century of Transformation: Perspectives on the Swedish Economy and Society ed. with Lena Andersson-Skog, Lund, 2002.
- Transport and Communications Sector in Economic Development: Views from the Historical National Accounts, in Scandinavian Economic History Review 2000:2,
- Small European Countries in International Organisations: A Perspective on the Small-State Question, in Myllyntaus, Timo (ed.)
- Small European Countries and international organisations, (preliminary title), Manchester University Press, forthcoming 2003,
- Swedish Economic History Writing - National Self-Sufficiency or Recognition of the International Context in Scandinavian Economic History Review 2003:1, with Lena Andersson-Skog.

OLLE KRANTZ

Olle Krantz jest profesorem Umeå University w Szwecji. Swoje zainteresowania naukowe skupia głównie na zagadnieniach wzrostu gospodarczego i zmian strukturalnych, przede wszystkim w perspektywie historycznych doświadczeń poszczególnych państw. Olle Krantz szczególną uwagę poświęca sytuacji małych państw, zwłaszcza w ujęciu porównawczym.

Opublikował wiele książek i artykułów, w tym między innymi:

- „Industrializacja w trzech państwach nordyckich – długofalowa perspektywa jakościowa”, w „Zbieżność? Aspekty industrializacji Danii, Finlandii i Szwecji 1870-1940”, wyd. przez Hans Kryger Larsen,
- „Wiek przemian: perspektywy gospodarki i społeczeństwa szwedzkiego” wyd. przez Lena Andersson-Skog, Lund, 2002.
- „Rozwój gospodarczy sektora transportu i komunikacji – perspektywa historyczna”, w „Skandynawskim przeglądzie ekonomiczno-historycznym” 2000:2,
- „Małe państwa europejskie w organizacjach międzynarodowych” w Myllyntaus, Timo (wyd.)
- „Małe państwa europejskie w organizacjach międzynarodowych”, (tytuł wstępny), Manchester University Press, ukaże się w 2003,
- „Prace z zakresu szwedzkiej historii ekonomii – samowystarczalność państwa czy uznanie kontekstu międzynarodowego” w „Skandynawskim przeglądzie ekonomiczno-historycznym” 2003:1, wyd. Lena Andersson-Skog.

ABEL MOREIRA MATEUS

President, Portuguese Competition Authority, since 2003

Education:

- Ph.D. (Economics), University of Pennsylvania, 1977
- Licenciatura em Economia, Instituto Superior Economia e Gestão

Employment:

- Senior Adviser, Banco de Portugal, (1998-2003),
- Vice-Governor, Banco de Portugal, (1992-1998),
- Member of Monetary Committee, EU, (1994-1998),
- Member of Economic Policy Committee, EU, (1993-1995),
- Senior Economist, the World Bank, (1982-1992),
- Associate Professor, Universidade Nova de Lisboa, 1980-present,
- Assistant Professor, Universidade Nova de Lisboa, 1977-1980,
- Senior Economist, Banco de Portugal, (1977-1982),
- Economist, Planning Commission, Presidency of the Republic, (1969-1974).

Selected Recent Publications:

- Microeconomics: Theory and Applications, with Margarida Mateus, (4 volumes), VERBO, 2001-2
- Dynamic Fiscal Policy under Balanced Budget, with A. Antunes (submitted for publication at Journal of Public Economics), 2002
- Korea: Improving Efficiency of Money Markets, Bank of Korea, 2002
- Yugoslavia: Reforming the Banking and Payment Systems, with Mark Stone, IMF Report, (2 volumes), 2001 and 2002
- A Economia Portuguesa (The Portuguese Economy), (2nd edition), VERBO, 2001
- O Futuro dos Sistemas de Pagamentos - Abel Mateus and Filipe Santos, Banco de Portugal, 1997
- Implications of Growth Theory for Macro-policy: What Have We Learned?, in Technology and Growth, Federal Reserve Bank of Boston, 1997
- Convergency and Monetary Cooperation: How the Monetary Union will work, in Boletim Económico, Banco de Portugal, and Association de l'Euro, Entretiens Monétaires de Lyon, 6 November 1995
- Portugal: Desinflation, Nominal Convergency and the Third Phase of the EMU, Portuguese Issuers and Investors Forum, in Boletim Económico, Banco de Portugal, March 1995

Other Activities and Affiliations:

- Honorary Member of the Competition Law Forum, BIICL,
- Member of the American Economic Association,
- Member of the European Economic Association,
- Member of the Competition Economics Association.

ABEL MOREIRA MATEUS

Od 2003 r. prezes portugalskiego Urzędu ds. Konkurencji, profesor nadzwyczajny Universidade Nova de Lisboa.

Wykształcenie:

- doktorat (ekonomia), University of Pennsylvania, 1977,
- Licenciatura em Economia, Instituto Superior Economia e Gestão.

Kariera zawodowa:

- prezes Urzędu ds. Konkurencji – od 2003,
- główny doradca w Banco de Portugal, (1998-2003),
- wicegubernator Banco de Portugal, (1992-1998),
- członek Monetary Committee UE, (1994-1998),
- członek Economic Policy Committee UE, (1993-1995),
- główny ekonomista Banku Światowego, (1982-1992),
- profesor nadzwyczajny, Universidade Nova de Lisboa, 1980 do chwili obecnej,
- docent, Universidade Nova de Lisboa, 1977-1980,
- główny ekonomista Banco de Portugal, (1977-1982),
- ekonomista, Komisja Planowania, (1969-1974).

Wybrane publikacje:

- „Makroekonomia – teoria i praktyka”, współautor: Margarida Mateus, (4 tomy), VERBO, 2001-2
- „Dynamiczna polityka fiskalna w zbilansowanym budżecie”, współautor: A. Antunes (przedłożone do publikacji w Journal of Public Economics), 2002
- „Korea – poprawa efektywności rynków pieniężnych”, Bank of Korea, 2002
- „Jugosławia – reforma systemu bankowego i systemów płatniczych”, współautor: Mark Stone, Raport MFW, (2 tomy), 2001 i 2002
- „Gospodarka Portugalii”, (wydanie drugie), VERBO, 2001
- „O Futuro dos Sistemas de Pagamentos” Abel Mateus i Filipe Santos, Banco de Portugal, 1997
- „Wpływ teorii wzrostu na politykę makroekonomiczną – przegląd doświadczeń”, „Technology and Growth”, Federal Reserve Bank of Boston, 1997
- „Zbieżność a współpraca walutowa – jak będzie działać Unia Walutowa”, Boletim Económico, Banco de Portugal, i Association de l’Euro, Entretiens Monétaires de Lyon, 6 listopad 1995
- Portugalia – dezinflacja, zbieżność nominalna i trzecia faza UGW, „Portuguese Issuers and Investors Forum”, w Boletim Económico, Banco de Portugal, marzec 1995

Inne:

- członek honorowy Competition Law Forum, BIICL,
- członek American Economic Association,
- członek European Economic Association,
- członek Competition Economics Association.

THOMAS O'CONNELL

Education:

- B.A., M.A., University College, Dublin
- M. Sc., Trinity College, Dublin
- Member, Royal Statistical Society, London (formerly Institute of Statisticians)

Employment:

- 1969-1970: Economist, Economic and Social Research Institute, Dublin
- 1970-1974: Economist, Economic Department, Central Bank of Ireland (CBI)
- 1974-1980: Economist, International Relations Department, Research Department (CBI)
- 1980-1985: Deputy Head, Banking Department (CBI)
- 1985-1995: Deputy Head/Advisor, Research Department (CBI)
- 1995-present: Head, Economics and Research Department (CBI).

Some Recent Assignments:

- 1996: Member, Government Steering Group on Implications of EMU entry for Ireland
- 2000: Member, Government – appointed Banking Strategy Group
- 1995 - present: Member, Economic Policy Committee, EU Brussels

Some Relevant Publications:

- Do Regions Naturally Converge or Diverge in an Economic and Monetary Union?, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, Spring 1992
- (with J. Kelly) The Euro-Irish Pound: Issues and Measurement, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, Summer 1993
- The Competitiveness of Financial Institutions and Centre in Europe, Dublin's International Financial Services Centre, Kluwer Academic Publishers, 1994
- (with T. Quinn) Recent Property Price Developments, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, Autumn 1999.

THOMAS O'CONNELL

Wykształcenie:

- tytuł magistra, University College, Dublin
- tytuł magistra, Trinity College, Dublin
- członek Royal Statistical Society, London (dawniej Institute of Statisticians).

Zatrudnienie:

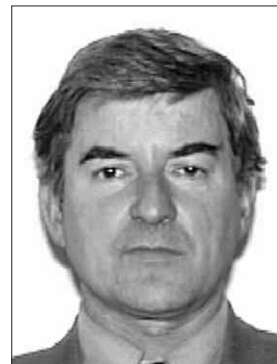
- 1969-1970: ekonomista, Economic and Social Research Institute, Dublin
- 1970-1974: ekonomista, Economic Department, Central Bank of Ireland (CBI)
- 1974-1980: ekonomista, International Relations Department, Research Department (CBI)
- 1980-1985: zastępca dyrektora, Banking Department (CBI)
- 1985-1995: zastępca dyrektora/doradca, Research Department (CBI)
- 1995-obecnie: dyrektor, Economics and Research Department (CBI).

Ostatnio pełnione funkcje:

- 1996: członek rządowego zespołu ds. skutków przystąpienia Irlandii do UGW
- 2000: członek rządowego zespołu ds. strategii bankowej
- 1995 do chwili obecnej: członek Komisji Polityki Gospodarczej UE w Brukseli

Wybrane publikacje:

- „Czy w ramach Europejskiej Unii Walutowej następuje naturalna zbieżność czy rozbieżność poszczególnych regionów”, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, wiosna 1992,
- (wspólnie z J. Kelly) „Euro-irlandzki funt – emisja i wartość”, współautor: J. Kelly, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, lato 1993,
- „Konkurencyjność instytucji i centrów finansowych w Europie”, Dublin's International Financial Services Centre, Kluwer Academic Publishers, 1994
- „Ostatnie zmiany cen nieruchomości”, współautor: T. Quinn, Central Bank of Ireland Quarterly Bulletin, jesień 1999.

EDWARD C. PRESCOTT

Education:

- Carnegie-Mellon University, Ph.D., Economics (1967)
- Case-Western Reserve University, M.S., Operations Research (1963)
- Swarthmore College, B.A., Mathematics (1962)

Honors and Awards:

- 2002 Erwin Plein Nemmers Prize in Economics
- Regents' Professor, University of Minnesota
- McKnight Presidential Endowed Chair in Economics, University of Minnesota
- Fellow of American Academy of Arts and Science
- Fellow of Econometric Society
- Guggenheim Fellow

Positions:

- Professor, University of Minnesota (1998 – 2003), University of Chicago (1998-1999), University of Minnesota (1980-97), Carnegie Mellon University (1975-2000)
- Ford Visiting Research Professor, University of Chicago (1978-79)
- Senior Consultant, Federal Reserve Bank of Minneapolis (1980 – present)

Current and Past Editorial Positions:

- Review of Economic Dynamics
- Economic Theory
- Journal of Economic Theory
- Journal of Econometrics
- International Economic Review

Selected Publications:

- Investment under Uncertainty, with R. Lucas, *Econometrica* 39, 659-81, 1971.
- Equilibrium Search and Unemployment, with R. Lucas, *Journal of Economic Theory* 7, 188-209, 1974.
- Rules Rather Than Discretion: The Inconsistency of Optimal Plans, with F. Kydland, *Journal of Political Economy* 85, 473-91, 1977.
- Organization Capital, with M. Visscher, *Journal of Political Economy* 88, 446-61, 1980.
- Recursive Competitive Equilibrium: The Case of Homogenous Households, with R. Mehra, *Econometrica* 48, 1365-80, 1980.
- Time to Build and Aggregate Fluctuations, with F. Kydland, *Econometrica* 50, 1345-70, 1982.
- The Equity Premium: A Puzzle, with R. Mehra, *Journal of Monetary Economics* 15, 145-61, 1985.
- Hours and Employment Variations in Business Cycle Theory, with F. Kydland, *Economic Theory* 1, 63-82, 1991.
- Barriers to Technology Adoption and Development, with S. Parente, *Journal of Political Economy* 102, 298-321, 1994.
- Monopoly Rights: A Barrier to Riches, with S. L. Parente, *American Economic Review* 89(5), 1216-1233, 1999.
- Barrier to Riches, with S. L. Parente, Cambridge: MIT Press, 2000.

EDWARD C. PRESCOTT

Wykształcenie:

- Uniwersytet Carnegie-Mellon, doktorat z ekonomii (1967)
- Case-Western Reserve University, M.S. Operations Research (1963)
- Swarthmore College, tytuł B.A. z matematyki (1962)

Wyróżnienia i nagrody:

- 2002 – Nagroda Erwina Pleina Nemmersa w dziedzinie ekonomii, University of Minnesota
- McKnight Presidential Endowed Chair in Economics, University of Minnesota
- członek American Academy of Arts and Science
- członek Econometric Society
- Guggenheim Fellow

Zajmowane stanowiska:

- Profesor, University of Minnesota (1998 – 2003), University of Chicago (1998-1999), University of Minnesota (1980-97), Carnegie Mellon University (1975-2000)
- profesor wizytujący, University of Chicago (1978-79)
- doradca w Federal Reserve Bank of Minneapolis (1980 – obecnie)

Stanowiska redaktorskie zajmowane w przeszłości i obecnie:

- Review of Economic Dynamics
- Economic Theory
- Journal of Economic Theory
- Journal of Econometrics,
- International Economic Review

Wybrane publikacje:

- „Inwestycje w warunkach niepewności”, współautor: R. Lucas, *Econometrica* 39, 659-81, 1971.
- „Poszukiwanie równowagi a bezrobocie”, współautor: R. Lucas, *Journal of Economic Theory* 7, 188-209, 1974.
- „Zasady zamiast dowolności – niespójność planów optymalnych”, współautor: F. Kydland, *Journal of Political Economy* 85, 473-91, 1977.
- „Kapitał organizacyjny”, współautor: M. Visscherem, *Journal of Political Economy* 88, 446-61, 1980.
- „Równowaga rekursywno-konkurencyjna – problem jednolitych gospodarstw domowych”, współautor: R. Mehra, *Econometrica* 48, 1365-80, 1980.
- „Czas tworzenia a suma wahań”, współautor: F. Kydland, *Econometrica* 50, 1345-70, 1982.
- „Zagadka premii kapitałowej”, współautor: R. Mehra, *Journal of Monetary Economics* 15, 145-61, 1985.
- „Zmiany godzin pracy i zatrudnienia w teorii cyklu koniunktury”, współautor: F. Kydland, *Economic Theory* 1, 63-82, 1991.
- „Bariery we wdrażaniu i rozwoju technologii”, współautor: S. Parente, *Journal of Political Economy* 102, 298-321, 1994.
- „Prawa monopolu – bariery ograniczające bogactwo”, współautor: S. L. Parente, *American Economic Review* 89(5), 1216-1233, 1999.
- „Bariery ograniczające bogactwo”, współautor: S. L. Parente, Cambridge: MIT Press, 2000.

JACEK ROSTOWSKI

Jacek Rostowski is Professor of Economics at the Central European University in Budapest and an Adviser in the National Bank of Poland. He is also a Trustee of the CASE Foundation in Warsaw and an Associate of the Royal Institute for International Affairs in London. From 1997 to 2001 Prof. Rostowski was Chairman of the Macroeconomic Policy Council at the Polish Ministry of Finance. Prof. Rostowski is co-editor of *The Eastern Enlargement of the EU* (2001).

His books include:

- *Macroeconomic Instability in Post-communist Countries* (1998)
- *Banking Reform in Central Europe and the Former Soviet Union* (1995).

JACEK ROSTOWSKI

Jacek Rostowski jest profesorem ekonomii w Central European University w Budapeszcie oraz doradcą w Narodowym Banku Polskim. Jest również członkiem Rady Fundacji CASE w Warszawie oraz członkiem Royal Institute for International Affairs w Londynie. W latach 1997-2001 piastował stanowisko przewodniczącego Rady Polityki Makroekonomicznej przy Ministerstwie Finansów. Profesor Rostowski jest współredaktorem publikacji „Rozszerzenie UE o państwa Europy Wschodniej” (2001).

Jest autorem książek:

- „Niestabilność makroekonomiczna w państwach postkomunistycznych” (1998) oraz
- „Reforma bankowości w państwach Europy Środkowej i byłego Związku Radzieckiego” (1995).

KRZYSZTOF RYBIŃSKI

MA in math and computer science, MA in economics, PhD in economics, all degrees from Warsaw University. Attended special courses on economic forecasting and modeling in Geneva, London and Cambridge. In 1990 was a software designer in Tokyo, Japan. Between 1991 and 1996 was wearing several hats: assistant professor at Economics Department of Warsaw University, the World Bank consultant, Soros University researcher, director of the Economics Program run by Stefan Batory Foundation, administrative director of the Central and East European Economic Research Center. In 1997 joined ING Barings as chief economist, in 2001 moved to BZ WBK bank (member of AIB group) and in June 2002 became chief economist at BPH PBK bank (member of HVB group).

Several times ranked among top five economists in the region by international finance magazines, ranked best economist in Poland by Rzeczpospolita newspaper. Was a board member of the Polish Economists' Association and president of the Polish Association of Business Economists.

Author of many research publications and several books, regularly publishes in major Polish newspapers and journals about economic policy and markets. Often quoted by Polish and international media.

Speaks fluent English and Russian, basic Japanese.

Wife, son (6) and daughter (2).

KRZYSZTOF RYBIŃSKI

Absolwent Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Warszawskiego (magister) i Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego (magister, doktor). Uczestnik specjalistycznych kursów prognozowania i modelowania ekonomicznego w Genewie, Londynie i Cambridge. Był informatykiem w firmie komputerowej w Japonii, pracownikiem naukowym Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego, konsultantem Banku Światowego, pracownikiem Soros University, dyrektorem Letniej Szkoły Ekonomii przy Fundacji im. Stefana Batorego, dyrektorem administracyjnym w Centrum Badań Ekonomicznych Europy Środkowej i Wschodniej. W styczniu 1997 r. został głównym ekonomistą ING Barings, w październiku 2001 r. głównym ekonomistą w BZ WBK a od czerwca 2002 r. jest głównym ekonomistą w BPH PBK.

Kilkakrotnie wybierany do pierwszej piątki najlepszych ekonomistów w Europie Środkowo-Wschodniej, wybrany najlepszym ekonomistą w Polsce w rankingu Rzeczypospolitej. Autor setek publikacji prasowych i specjalistycznych, wielu artykułów naukowych, autor i współautor kilku książek wydanych w kraju i za granicą. Często cytowany przez krajowe i zagraniczne media.

Mówi biegle po angielsku i rosyjsku, słabo po japońsku.

Ma 36 lat, żonę ekonomistkę i dwoje dzieci (syn 6 lat i córka 2 lata).

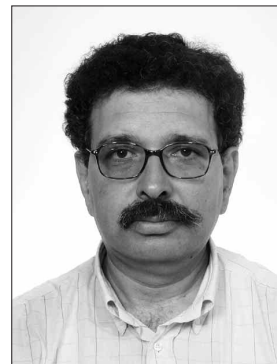
ISAAC SABETHAI

Isaac Sabethai studied economics in the USA (at Wesleyan and at Brown University). He has been working at the Bank of Greece since 1976 and is now director of its Economic Research Department and editor of the Bank's Economic Bulletin. From June 2001 until February 2003 he was a member of the Council of Employment and Social Security Experts (an advisory body linked with the Ministry of Labour). He is also a member of Working Party No. 1 (on Macroeconomic and Structural Policy Analysis) of OECD's Economic Policy Committee. Professionally, he has mainly dealt with issues relating to the labour market, employment, incomes policies and inflation in Greece. Back in 1977, he served on the Greek team which took part in the technical negotiations concerning the "chapter" on free movement of workers and social policy, in preparation of Greek accession to the European Communities.

ISAAC SABETHAI

Isaac Sabethai studiował ekonomię w Stanach Zjednoczonych (na Wesleyan University i Brown University). Od 1976 r. pracuje w Banku Grecji, gdzie obecnie jest dyrektorem Działu Badań Ekonomicznych i odpowiada za redagowanie Biuletynu Ekonomicznego. Od czerwca 2001 r. do lutego 2003 r. Isaac Sabethai był członkiem Rady Ekspertów ds. Zatrudnienia i Ubezpieczeń Społecznych (organu doradczego przy ministerstwie pracy). Jest również członkiem I Grupy Roboczej Komisji Polityki Ekonomicznej OECD, zajmującej się analizą polityki makroekonomicznej i strukturalnej. Jego zainteresowania zawodowe koncentrują się głównie na zagadnieniach dotyczących rynku pracy, zatrudnienia, dochodów i inflacji w Grecji. W roku 1977 Isaac Sabethai wchodził w skład delegacji greckiej biorącej udział w technicznych negocjacjach dotyczących „rozdziału” poświęconego swobodnemu przepływowi pracowników i polityce społecznej w ramach przygotowań Grecji do akcesji do Wspólnot Europejskich.

JEFFREY D. SACHS

Director, Earth Institute at Columbia University

Jeffrey D. Sachs is the Director of The Earth Institute, Quetelet Professor of Sustainable Development, and Professor of Health Policy and Management at Columbia University, and a Research Associate of the National Bureau of Economic Research. He is also Special Advisor to United Nations Secretary General Kofi Annan on a group of poverty alleviation initiatives called the Millennium Development Goals.

Sachs serves as an economic advisor to governments in Latin America, Eastern Europe, the Former Soviet Union, Asia and Africa. He became internationally known in the 1980's for advising these governments on economic reforms.

He is Co-Chairman of the Advisory Board of The Global Competitiveness Report, and has been a consultant to the IMF, the World Bank, the OECD, and the United Nations Development Program. During 2000-2001, he was Chairman of the Commission on Macroeconomics and Health of the World Health Organization, and from September 1999 through March 2000 he served as a member of the International Financial Institutions Advisory Commission established by the U.S. Congress.

In February 2002 Nature Magazine stated that Sachs "has revitalized public health thinking since he brought his financial mind to it." He was cited in The New York Times Magazine as "probably the most important economist in the world" and called in Time Magazine's 1994 issue on 50 promising young leaders "the world's best-known economist." In 1997, the French magazine Le Nouvel Observateur cited Professor Sachs as one of the world's 50 most important leaders on globalization. His syndicated newspaper column appears in more than 50 countries around the world, and he is a frequent contributor to major publications such as the New York Times, the Financial Times of London, and the Economist Magazine.

Sachs' research interests include the links of health and development, economic geography, globalization, transition to market economies in Eastern Europe and the former Soviet Union, international financial markets, international macroeconomic policy coordination, emerging markets, economic development and growth, global competitiveness, and macroeconomic policies in developing and developed countries. He is author or co-author of more than two hundred scholarly articles, and has written or edited many books.

Sachs is the recipient of many awards and honors, including membership in the American Academy of Arts and Sciences, Harvard Society of Fellows, and the Fellows of the World Econometric Society. He is a member of the Brookings Panel of Economists and the Board of Advisors of the Chinese Economists Society, among other organizations. He received honorary degrees from many universities including St. Gallen University in Switzerland, the Lingnan College of Hong Kong, and Varna Economics University in Bulgaria, and an honorary professorship at Universidad del Pacifico in Peru. Distinguished lecture series include the London School of Economics, Oxford University, Tel Aviv, Jakarta, Yale and many others.

Prior to his July, 2002 arrival at Columbia University, Sachs spent over twenty years at Harvard University, most recently as Director of the Center for International Development and Galen L. Stone Professor of International Trade.

Sachs was born in Detroit, Michigan, in 1954. He received his B.A., summa cum laude, from Harvard College in 1976, and his M.A. and Ph.D. from Harvard University in 1978 and 1980 respectively. He joined the Harvard faculty as an Assistant Professor in 1980, and was promoted to Associate Professor in 1982 and Full Professor in 1983.

JEFFREY D. SACHS

Dyrektor Earth Institute w Columbia University

Jeffrey D. Sachs jest dyrektorem Earth Institute, profesorem na Wydziale Zrównoważonego Rozwoju oraz profesorem na Wydziale Polityki i Zarządzania Ochroną Zdrowia w Columbia University, a także współpracownikiem National Bureau of Economic Research. Jest również doradcą Sekretarza Generalnego ONZ Kofi Annana w ramach tzw. Millennium Development Goals.

Sachs jest doradcą ds. gospodarczych rządów państw Ameryki Łacińskiej, Europy Wschodniej, byłego Związku Radzieckiego, Azji i Afryki. Zyskał międzynarodową sławę w latach osiemdziesiątych, kiedy doradzał rządów tych państw w związku z wprowadzaniem reform gospodarczych.

Współprzewodniczy komitetowi doradczemu Global Competitiveness Report, był konsultantem Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego, OECD oraz United Nations Development Program. W latach 2000-2001 był przewodniczącym Komisji Makroekonomii i Zdrowia Światowej Organizacji Zdrowia, a od września 1999 do marca 2000 członkiem Komisji Doradczej ds. Międzynarodowych Instytucji Finansowych ustanowionej przez Kongres Stanów Zjednoczonych.

W lutym 2002 r. pismo Nature Magazine napisało, że Sachs „uzdrowił myślenie o ochronie zdrowia publicznego wzbogacając je o perspektywę finansową”. The New York Times Magazine stwierdził, że jest on „prawdopodobnie najważniejszym ekonomistą na świecie”, a Time Magazine zamieszczając w 1994 r. listę 50 obiecujących przedstawicieli młodego pokolenia nazwał go „najbardziej znanym ekonomistą na świecie.” W 1997 r. francuskie pismo Le Nouvel Observateur uznało profesora Sachsa za jednego z 50 liderów globalizacji o światowym znaczeniu. Cotygodniowy felieton profesora Sachsa ukazuje się w ponad 50 państwach na świecie, a jego artykuły są regularnie publikowane w New York Times, Financial Times of London czy Economist Magazine.

Zainteresowania badawcze Sachsa koncentrują się na następujących zagadnieniach: wpływ zdrowia na rozwój gospodarczy, geografia gospodarcza, globalizacja, przejście do gospodarki rynkowej w krajach Europy Wschodniej i byłego Związku Radzieckiego, międzynarodowe rynki finansowe, koordynacja instrumentów międzynarodowej polityki makroekonomicznej, rynki wschodzące, wzrost i rozwój gospodarczy, konkurencja światowa oraz polityka makroekonomiczna w krajach rozwiniętych i rozwijających się. Jest autorem lub współautorem ponad dwustu artykułów naukowych, a także autorem i redaktorem wielu książek.

Za swe osiągnięcia był wielokrotnie nagradzany, między innymi członkostwem w amerykańskiej Academy of Arts and Sciences, Harvard Society of Fellows oraz Fellows of the World Economic Society. Jest członkiem między innymi: Brookings Panel of Economists i Komitetu Doradczego Chińskiego Stowarzyszenia Ekonomistów. Otrzymał honorowe doktoraty wielu uniwersytetów, między innymi: St. Gallen University w Szwajcarii, Lingnan College w Hongkongu czy Varna Economics University w Bułgarii. Jest także profesorem honorowym Universidad del Pacifico w Peru. Wykładał między innymi w London School of Economics, Oxford University, w Tel-Awiwie, Dżakarcie, Yale i wielu innych.

Przed rozpoczęciem pracy w lipcu 2002 r. w Columbia University, Sachs pracował ponad dwadzieścia lat na Harvard University, ostatnio jako dyrektor Centrum Rozwoju Międzynarodowego i wykładowca handlu międzynarodowego.

Jeffrey D. Sachs urodził się w Detroit w stanie Michigan w 1954 r. W 1976 r. ukończył z wyróżnieniem Harvard College, a w roku 1978 i 1980 uzyskał, odpowiednio, tytuły magistra i doktora na Harvard University. W 1980 r. rozpoczął pracę na Harvard University jako asystent, następnie w 1982 r. został profesorem nadzwyczajnym, a w 1983 r. profesorem zwyczajnym.

MIGUEL SEBASTIÁN

Education:

- Economics Professor, Universidad Complutense de Madrid, since 1987
- Ph.D. in Economics, University of Minnesota (EE.UU.), 1985
- Doctor in Economics, Universidad Complutense de Madrid, 1986
- Licenciado in Economics, Universidad Complutense de Madrid, June 1979
- Elected Member of the Executive Committee of the Asociación Española de Economistas Financieros Internacionales (AEFFI), associated to the International Economics and associated to the IEFS. (International Economics and Finance Society), since June 1999

Professional career:

Oct. 1999 – Feb. 2003	Chief Economist of Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA), Deputy General Manager of BBVA
Oct. 1999 – Feb. 2003	Consultant to International Development Bank, World Bank and IMF on Latin America issues, and to OECD, IMF and the European Commission on the Spanish economy
Nov. 2001 – March 2002	BBVA commissioner at the IMF and the Spanish Minister of Economy regarding the Argentine crisis
Dec 1996. – Oct. 1999	Chief Economist of BBVA, A Deputy General Manager of BBVA
Jul. 1995 – Dec. 1996	General Manager and Head of Research of InterMoney, S.A.
2000-present:	Editorial Board of the Spanish financial daily journal <i>Expansión</i> and the weekly <i>Actualidad Económica</i>
1992-97:	General Manager of the journal <i>Moneda y Crédito</i>
1990-94:	Economist, Research Department, Bank of Spain
1985-90:	Economist, Ministry of Finance, Spain

MIGUEL SEBASTIÁN

Wykształcenie:

- profesor ekonomii, Universidad Complutense de Madrid, od 1987,
- doktorat z ekonomii, University of Minnesota (EE.UU.), 1985,
- doktorat z ekonomii, Universidad Complutense de Madrid, 1986,
- licencjat z ekonomii, Universidad Complutense de Madrid, czerwiec 1979,
- wybrany na członka komitetu wykonawczego Asociación Española de Economistas Financieros Internacionales (AEEFI), członek International Economics oraz IEFS (International Economics and Finance Society), od czerwca 1999

Doświadczenie zawodowe:

październik 1999 – luty 2003	główny ekonomista w Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA), zastępca dyrektora generalnego BBVA
październik 1999 – luty 2003	doradca Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju, Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego ds. Ameryki Łacińskiej oraz doradca OECD, MFW i Komisji Europejskiej ds. gospodarki hiszpańskiej
listopad 2001 – marzec 2002	przedstawiciel BBVA w MFW i hiszpańskim ministerstwie gospodarki ds. kryzysu argentyńskiego
grudzień 1996 – październik 1999	główny ekonomista w BBVA, zastępca dyrektora generalnego BBVA
lipiec 1995 – grudzień 1996	dyrektor generalny i szef działu badań InterMoney, S.A.
2000 do chwili obecnej:	członek zespołu redakcyjnego hiszpańskiego dziennika finansowego Expansión oraz tygodnika Actualidad Económica

1992-97:	dyrektor naczelny pisma Moneda y Crédito
1990-94:	ekonomista w dziale badań Banku Hiszpanii
1985-90:	ekonomista w ministerstwie finansów Hiszpanii

ATHANASIOS VAMVAKIDIS

Education:

- 1992-97 Harvard University, Cambridge, MA
– Ph.D. in Economics, 1997
– M.A. in Economics, 1994
- 1988-92 University of Macedonia, Thessaloniki, Greece
– B.A. in Economics, 1992

Professional Experience:

- 1997-02 Economist, International Monetary Fund, Washington, D.C.
- 1996 Summer Intern, The World Bank, International Trade Division, Washington, D.C.
- 1994-97 Teaching Assistant, Harvard University, Cambridge, MA

Publications:

- Real Effective Exchange rate and the Constant Elasticity of Substitution Assumption, with Antonio Spilimbergo, *Journal of International Economics*, vol. 60, No. 2, August 2003.
- The Impact of US Economic Growth on Other Countries: How Much Does It Matter?, with Vivek Arora, *Journal of Economic Integration*, forthcoming. The IMF Working Paper version of this paper (WP/01/119) has been referenced extensively in the media, including in the *Financial Times*, *Washington Post*, *BusinessWeek Magazine*, *Voice of America*, *Foreign Policy*, and the *IMF Survey*.
- How Robust is the Growth-Openness Connection: Historical Evidence, *Journal of Economic Growth*, vol. 7, No. 1, March 2002.
- The Philippines: toward sustainable and rapid growth, *IMF Occasional Paper/187*, Washington DC, 2000, with a team led by Marcus Rodlauer.
- Regional Trade Agreements or Broad Liberalization: Which Path Leads to Faster Growth?, *IMF Staff Papers*, March 1999.
- Regional Integration and Economic Growth, *World Bank Economic Review*, May 1998.
- The West African Economic and Monetary Union: Recent Developments and Policy Issues, *IMF Occasional Paper/170*, Washington DC, 1998, with a team led by Ernesto Hernandez-Cata.

ATHANASIOS VAMVAKIDIS

Wykształcenie:

- 1992-97 Harvard University, Cambridge, MA
– doktorat z ekonomii – 1997
– magisterium z ekonomii – 1994
- 1988-92 Uniwersytet Macedonii, Saloniki, Grecja
– licencjat z ekonomii – 1992

Doświadczenie zawodowe:

- 1997-02 Ekonomista, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Waszyngton, D.C.
– 1996 Praktykant, Bank Światowy, Wydział Handlu Międzynarodowego, Waszyngton, D.C.
– 1994-97 Asystent, Harvard University, Cambridge, MA

Publikacje:

- „Realny kurs wymiany a założenie stałej elastyczności substytucji”, współautor: Antonio Spilimbergo, *Journal of International Economics*, vol. 60, No. 2, August 2003.
- „Wpływ wzrostu gospodarczego w USA na inne kraje”, współautor: Vivek Arora, *Journal of Economic Integration*, w druku. Tekst tej publikacji mający formę referatu roboczego Międzynarodowego Funduszu Walutowego (WP/01/119) był często wzmiankowany w mediach, między innymi w: *the Financial Times*, *Washington Post*, *BusinessWeek Magazine*, *Voice of America*, *Foreign Policy* i *IMF Survey*.
- „Jak silny jest związek wzrostu z otwartością – dowody historyczne”, *Journal of Economic Growth*, vol. 7, No. 1, March 2002.
- „Filipiny – w kierunku zrównoważonego i szybkiego wzrostu”, *IMF Occasional Paper/187*, Washington DC, 2000, wraz z zespołem pod kierownictwem Marcussa Rodlauera.
- „Regionalne porozumienia handlowe czy szeroka liberalizacja – która droga prowadzi do szybszego wzrostu?”, *IMF Staff Papers*, March 1999.
- „Integracja regionalna a wzrost ekonomiczny”, *World Bank Economic Review*, May 1998.
- „Zachodnioafrykańska Unia Gospodarcza i Walutowa – najnowsze zmiany i zagadnienia polityczne”, *IMF Occasional Paper/170*, Washington DC, 1998, wraz z zespołem pod kierownictwem Ernesto Hernandez-Cata.

JOSÉ MARIA VIÑALS

José Viñals (1954, Madrid) holds a Ph.D. in Economics from Harvard University. He has taught for five years at Stanford University, has worked at the National Bureau of Economic Research, and acted as a Consultant for the World Bank, the International Monetary Fund and the European Commission. He joined the Research Department of the Banco de España in 1984. Between 1990 and 1994 he was named Economic Advisor of the Committee of Governors of the Central Banks of the European Community, and subsequently became Chief Economist, actively participating in the design of the European Monetary Union and the European Central Bank. Then, he returned to the Banco de España where he is now Director General in charge of International Affairs. He has served for many years as Member of the Monetary Policy Committee of the European Central Bank and presently as member of the International Relations Committee of the European Central Bank, in all cases representing the Banco de España. In addition, he is Research Fellow of the Centre for Economic Policy Research (CEPR), based in London. Since 1988 he has been the Chief Editor of "Moneda y Crédito", the oldest professional economic journal in Spain. In 2001 he was awarded the King Jaime I Prize in Economics. He has been also named by President Romano Prodi member of the High Level Group to study the challenges facing the European Union.

He has published several books and many articles in the fields of macroeconomics, monetary policy and international monetary economics which have appeared in books and international professional journals.

JOSÉ MARIA VIÑALS

José Viñals (ur. 1954 r. w Madrycie) posiada tytuł doktora ekonomii, który uzyskał na Harvard University. Przez pięć lat wykładał na Stanford University, pracował w National Bureau of Economic Research oraz był doradcą Banku Światowego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Komisji Europejskiej. W 1984 r. rozpoczął pracę w Departamencie Badań Banku Hiszpanii. W latach 1990 – 1994 był doradcą ekonomicznym, a także głównym ekonomistą Komitetu Gubernatorów Banków Centralnych Wspólnoty Europejskiej, biorąc aktywny udział w tworzeniu Europejskiej Unii Walutowej i Europejskiego Banku Centralnego. Następnie powrócił do pracy w Banku Hiszpanii, gdzie został dyrektorem ds. międzynarodowych. Przez wiele lat był członkiem Komitetu ds. Polityki Pieniężnej Europejskiego Banku Centralnego, a obecnie wchodzi w skład Komitetu Stosunków Międzynarodowych w Europejskim Banku Centralnym. José Viñals jest członkiem londyńskiego Centre for Economic Policy Research (CEPR). Od 1988 r. jest redaktorem naczelnym najstarszego pisma ekonomicznego w Hiszpanii „Moneda y Crédito”. W 2001 r. otrzymał Nagrodę Króla Jaime w dziedzinie ekonomii. Przewodniczący Komisji Europejskiej Romano Prodi mianował go członkiem zespołu zajmującego się badaniem wyzwań stojących przed Wspólnotą Europejską.

José Viñals jest autorem książek i artykułów z dziedziny makroekonomii i polityki pieniężnej.

JAN WINIECKI

Economist, specialist in macroeconomics, systemic comparative studies and international business relations.

Career:

- 1971 – 73 Head of Economic Policy Unit at CINTE (Centre for Scientific, Technical and Economic Information)
- 1973 – 82 researcher at PISM (Polish Institute of International Affairs)
- 1983 – 84 PAN (Polish Academy of Sciences), dismissed on political grounds
- 1985 – 89 researcher at Institute of Labour and Social Affairs and economic adviser for Solidarity
- 1986 – 90 lecturer at the Catholic University of Lublin
- since 1990 Lifetime Professor at University of Ålborg (Denmark)
- 1990 co-founder and President of Adam Smith Centre Foundation
- 1991 – 93 member of Supervisory Board at the European Bank for Reconstruction and Development
- since 1994 Professor at the European University Viadrina in Frankfurt (Oder)
- March 1995 co-founder and President of the Society of Polish Economist

Major publications:

- The Distorted World of Soviet-Type Economics (1988)
- Resistance to Change in the Soviet Economic System (1990)
- Post-Soviet-Type Economies in Transition (1993)

JAN WINIECKI

Ekonomista, specjalista w zakresie makroekonomii, komparatystyki systemowej, międzynarodowych stosunków gospodarczych.

Doświadczenie:

- 1971 – 73 kierownik Zakładu Polityki Gospodarczej w CINTE (Centre for Scientific, Technical and Economic Information),
- 1973 – 82 pracownik naukowy PISM,
- 1983 – 84 PAN (zwolniony z przyczyn politycznych),
- 1985 – 89 pracownik naukowy Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych i doradca ekonomiczny Solidarności,
- 1986 – 90 wykładowca Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
od 1990 prof. dożywotni Uniwersytetu Ålborg (Dania),
- 1990 współzałożyciel i prezes fundacji Centrum im. Adama Smitha,
- 1991 – 93 członek Rady Nadzorczej Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju,
od 1994 prof. Uniwersytetu Europejskiego Viadrina we Frankfurcie (nad Odrą),
marzec 1995 współzałożyciel i prezes Towarzystwa Ekonomistów Polskich.

Główne publikacje:

- „Zniekształcony świat ekonomii sowieckiej” (1988),
- „Przeciwstawianie się zmianom w sowieckim systemie gospodarczym” (1990),
- „Gospodarki typu posowieckiego w procesie transformacji” (1993).

CHARLES WOLF, JR.

Charles Wolf, Jr. is senior economic adviser and corporate fellow in international economics at RAND and Professor of Public Policy in the RAND Graduate School. He received his B.S. and Ph.D degrees in economics from Harvard. From 1967 until June 1981, he was head of RAND's Economics Department, and thereafter was director of RAND research in international economics. He was the founding dean of the RAND Graduate School, and served in that capacity from 1970 to 1997.

Dr Wolf is a Senior Research Fellow at the Hoover Institution, and a director of Capital Income Builder Fund, Inc. and Capital World Growth and Income Fund, Inc. Dr Wolf has served with the Department of State, and has taught at Cornell, the University of California at Berkeley, UCLA, and Nuffield College in Oxford. He is the author of more than 250 journal articles and the author or co-author of two-dozen books including:

- Markets or Governments: Choosing Between Imperfect Alternatives (1993) MIT Press,
- The Economic Pivot in a Political Context (1997),
- Asian Economic Trends and Their Security Implications (2000),
- Straddling Economics and Politics: Cross-Cutting Issues in Asia, the United States, and the Global Economy (2002),
- Fault Lines in China's Economic Terrain (2003).

He is a frequent contributor to The Wall Street Journal, The Asian Wall Street Journal, The Wall Street Journal Europe, The New York Times, and The Los Angeles Times.

Dr Wolf's main research and policy interests are the international economy, international security, and the relations between them.

CHARLES WOLF, JR.

Charles Wolf, Jr. jest głównym doradcą ekonomicznym i wykładowcą gospodarki międzynarodowej w RAND oraz profesorem polityki publicznej w RAND. Licencjat i doktorat z dziedziny ekonomii uzyskał na Harvard University. Od roku 1967 do czerwca 1981 był szefem Wydziału Ekonomii RAND, a następnie dyrektorem badań nad gospodarką międzynarodową w RAND. Był założycielem RAND Graduate School, gdzie w latach 1970-1997 sprawował funkcje dziekana.

Dr Wolf jest pracownikiem naukowym i członkiem Hoover Institution, dyrektorem Capital Income Builder Fund, Inc. oraz Capital World Growth and Income Fund, Inc. Pracował dla Departamentu Stanu oraz prowadził wykłady na Cornell, California University w Berkeley, UCLA i Nuffield College w Oksfordzie. Jest autorem ponad 250 artykułów i autorem lub współautorem dwudziestu czterech książek, w tym:

- „Rynki czy rządy – wybór między niedoskonałymi alternatywami” (1993) MIT Press,
- „Oś gospodarcza w kontekście politycznym” (1997),
- „Trendy gospodarcze w Azji i ich wpływ na bezpieczeństwo” (2000),
- „Na granicy ekonomii i polityki – wieloaspektowe zagadnienia w Azji, USA i gospodarce światowej” (2002),
- „Ułomności gospodarcze Chin” (2003).

Często pisuje do The Wall Street Journal, The Asian Wall Street Journal, The Wall Street Journal Europe, The New York Times oraz The Los Angeles Times.

Dr Wolf interesuje się głównie gospodarką międzynarodową, bezpieczeństwem międzynarodowym i ich wzajemnymi powiązaniem.

WING THYE WOO

Wing Thye Woo is Professor in the Department of Economics, University of California at Davis. He is also the Special Advisor for East Asian Economies in the Millennium Project of the United Nations, and the Director of the East Asia Program within the Center for Globalisation and Sustainable Development at Columbia University.

Wing Thye Woo's current research studies focus on international financial architecture, economic growth, exchange rate economics, and economic issues of East Asia, particularly China and Indonesia. He has published over 90 articles in professional economic journals and books.

Wing Thye Woo originated and realised the idea of establishing an Asian Economic Panel (AEP) as a joint venture of Columbia University, Keio University, and the Korea Institute for International Economic Policy. AEP is a forum of about 50 leading specialists on Asian economies which meets twice a year in Asia and North America to discuss economic issues that are of particular importance to Asia. Selected papers from the meetings are published in the new journal Asian Economic Papers, MIT Press.

In 1998, Wing Thye Woo headed the project Asia Competitiveness Report 1999 to analyse the Asian financial crisis for the World Economic Forum, which was published as: *The Asian Financial Crisis: Lessons for a Resilient Asia*, MIT Press, 2000. From 1994-96, Wing Thye Woo led an international team (which included Leszek Balcerowicz, Boris Fedorov, and Jeffrey D. Sachs) to study the reform experiences of centrally-planned economies, and this report was published by MIT Press as *Economies in Transition: Comparing Asia and Europe*, 1997.

Wing Thye Woo has advised a number of governments on economic policy. He was a member of Consultant Team to China's Ministry of Finance that helped to design the tax and exchange rate reforms implemented in January 1994; and the report has been published by Oxford University Press as *Fiscal Management and Economic Reform in the People's Republic of China*, 1995. During 1997-1998, Wing Thye Woo served as a special advisor to the U.S. Treasury.

Wing Thye Woo is presently Editor of Asian Economic Papers and Journal of Chinese Economic and Business Studies, and Associate Editor of Economics of Planning. He is also a member of the editorial advisory boards of Journal of Asian Business, ASEAN Economic Bulletin, Pacific Economic Review, and China Economic Review.

Wing Thye Woo was born in 1954 in Penang, Malaysia. He graduated from Swarthmore College in 1976 with a B.A. (High Honors) in Economics, and a B.S. in Engineering. Wing Thye Woo received an M.A. in Economics from Yale in 1978, and an M.A. and a Ph.D. in Economics from Harvard in 1982. He joined the University of California in Davis in 1985, and, before that, he was a Research Associate at the Brookings Institution.

WING THYE WOO

Wing Thye Woo jest profesorem na Wydziale Ekonomii University of California w Davis. Pełni funkcję doradcy ds. gospodarek państw wschodnioazjatyckich w ramach projektu ONZ Millennium. Kieruje również projektem dotyczącym Azji Wschodniej w Centrum Globalizacji i Zrównoważonego Rozwoju Columbia University.

Obecnie Wing Thye Woo koncentruje swoje zainteresowania na zagadnieniach dotyczących: międzynarodowej struktury finansowej, wzrostu ekonomicznego, teorii kursów walutowych oraz kwestii gospodarczych dotyczących Azji Wschodniej, a zwłaszcza Chin i Indonezji. Jest autorem ponad 90 artykułów opublikowanych w specjalistycznej prasie i literaturze ekonomicznej.

Wing Thye Woo był inicjatorem i uczestniczył w utworzeniu Asian Economic Panel (AEP) – wspólnego przedsięwzięcia Columbia University, Keio University i Koreańskiego Instytutu Międzynarodowej Polityki Ekonomicznej. AEP skupia około 50 wiodących specjalistów ds. gospodarki azjatyckiej, którzy spotykają się dwa razy w roku w Azji i w Ameryce Północnej i omawiają zagadnienia ekonomiczne dotyczące Azji. Wybrane referaty ze spotkań są publikowane w Asian Economic Papers, MIT Press.

W 1998 r. Wing Thye Woo kierował projektem „Asia Competitiveness Report 1999” (w ramach Światowego Forum Ekonomicznego), poświęconym analizie kryzysu finansowego w Azji. Raport został opublikowany pod tytułem „Azjatycki kryzys finansowy – lekcja dla odradzającej się Azji” w MIT Press w 2000 r.

W latach 1994-96 Wing Thye Woo kierował międzynarodowym zespołem (w skład którego wchodził Leszek Balcerowicz, Boris Fedorov i Jeffrey D. Sachs) analizującym doświadczenia z reform w gospodarkach systemu planowania centralnego. Raport na ten temat został opublikowany przez MIT Press w 1997 r. pod tytułem „Gospodarki transformujące się – porównanie Azji i Europy”.

Wing Thye Woo był doradcą wielu rządów. Był członkiem zespołu doradczego Ministerstwa Finansów Chin, który pomagał w opracowaniu reformy podatkowej i reformy kursu walutowego, wprowadzonych w styczniu 1994 r. Raport na ten temat „Polityka fiskalna i reforma gospodarcza w Chińskiej Republice Ludowej” został opublikowany w 1995 r. przez Oxford University Press.

W latach 1997-1998 Wing Thye Woo był doradcą w Ministerstwie Skarbu USA.

Wing Thye Woo jest obecnie redaktorem Asian Economic Papers i Journal of Chinese Economic and Business Studies oraz współredaktorem Economics of Planning. Ponadto wchodzi w skład komitetów redakcyjnych pism Journal of Asian Business, ASEAN Economic Bulletin, Pacific Economic Review oraz China Economic Review.

Wing Thye Woo urodził się w 1954 r. w Penang w Malezji. W 1976 r. ukończył z wyróżnieniem Swarthmore College uzyskując tytuł licencjata w dziedzinie ekonomii i licencjata w dziedzinie inżynierii. W 1978 Wing Thye Woo uzyskał magisterium w dziedzinie ekonomii na Yale University, a w 1982 r. doktorat na Harvard University. Od 1985 r. wykłada na University of California w Davis, a wcześniej był pracownikiem naukowym w Brookings Institution.

